

A
1010

~~797~~

50.

T. 64.

Üleüldine
Kirjafirjutaja
Gesti ja Wene keeles.

Spetus,

mis moodi nüüdsel ajal kirjasi tuleb kirjutada, olgu auu nime, palwe-kirjade, kauba ja raha asjades ehk ka armastuse edenemiseks; mis selle raamatu seest kõik leida on. — Lõpe otsas Saksa keele armastuse kirjad ja laulud.

Tallinnas.

Trükitud H. Mathiesen'i kirjadega.

1889.

Üleüldine
Kirjafirjutaja
Gesti ja Wene keeles.

Spetus,

mismoodi nüüdsel ajal kirjasi tuleb kirjutada, olgu auu nimede, palwe-kirjade, kauba ja raha asjades ehk ka armastuse edenemiseks; mis selle raamatu seest kõik leida on. — Lõpe otsas Saksa keele armastuse kirjad ja laulud.

Tallinnas.

Trükitud H. Mathiesen'i kirjadega.

1889.

Дозволено цензурою. — Дерптъ, 1. Юня 1889 года.

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiiviraamatukogu

33126

Kirjakirjutajale.

Eh! küll juba kirjakirjutamise raamatuid Eesti keeles olemas on, aga füiski on nad puudulikud ja nimelt isäranis selles asjas, et seal riigi, see on Wene keele ümberpanit puudub. Seda wiga olen ma nüüüd katsunud pisutki parandada. Kirjakirjutaja (Письмовникъ) õpetab aga kõige tarwilisemaid kirjasi, lühidalt ja selgeste kirjutama. Selles raamatus ei ole miski õpetust ülleilbise grammatika kohta, nii kui kirja märkide seletused, j. n. e. waid mis kirjade wälimised wormid ja lühikene ja selge kirjade sissu nõuab. See oleks ka asjata nuudu ruumi raisk, sest et seda juba koolis õpetakse ja ilma kirja õstamata, ei wõdi ju füis ka muidugi mitte kirja kirjutada, waid peab seda ühte teist lastma teha; ka ei wõdi ega sünni just ilma maski üht kirja, kirjakirjutaja õpetuse järele sõna sõnast kirjutada, waid peab ilka pisut muudetud saama, nii kui asja seisuford ja kohtade ja inimeste nimed seda nõuawad. — Mõnigi kirjakirjutaja õstja saab ehk üttema, et mis saan ma armastuse kirjade asjus teise keele tõlgiga tegema? Selle peale on lerge ja pealegi nii wäga tarwilik wastus, sest eks ole Narwas, Peterburis ja Kroonlinnas paljugi Eestiäsi, kes neid mõlemaid heameelega saawad tarwitama. Peale rikkaliku kirjakirjutaja sissu on mõned armastuse kirjad ja laulud saksa keeles juure lisatud, mis jälle meie kodumaa linnade, alerwite ja mõisa peiud ehk neiud, hea meelega tarwitama saawad. Need on aga ilma Eesti keele tõlgeta, sest et iga füit maa neiu seda muidugi õstab, kes seda juba tarwitada tahab. Mis mul weel kirjakirjutaja sissu kohta ütelda oleks, see on juba ka iga kirja tüüki all, peenemast trükitud leida.

Tallinnas,

Küünla-künl

1889.

Wäljaandja.

Kirjakirjutaja = Писмовникъ,

jägab meie kõrge riigi sääduse järele kõik ilmlikud ülemad
14. klassi.

Kahe esimese klassi auunimede kandjatele, kirjutakse auunime: *) Wäga kõrge härra = Высокoпревосходительство.

„Nende kahe auunimede kandjate klassidesse saawad aga üksi luetud:“

I. klassis.

Riigi kantsler = Государственный Канцлеръ. Kindral-Weltmaršal = Генераль-фельдмаршалъ. (Kindral) Admiral = Генераль-адмираль.

II. klassis.

Hobuse wäe kindralid = Генералы отъ Кавалерии, Salawäe kindralid = Генералы отъ Инфантерии, Suuretüüki wäe kindralid = Генералы отъ Артиллерии, Sissenõõr-kindralid = Инженеръ-Генералый, Admiraalid = Адмиралы, Tõelikud jala nõunikud = Действительные Тайные Советники, Ülem-Kammerhärrad = Оберъ-Каммергеры, Ülem-*)Kojameistrid = Оберъ-Гофмейстеры, Ülem-Hoowimaršalid = Оберъ-Гофмаршалы, Ülem-*)Šhenkid = Оберъ-Шенки, Ülem-Stallmeistrid = Оберъ-Шталмейстеры, Ülem-Säägrimeistrid = Оберъ-Егермейстеры.

Rolmandama ja neljandama klassi aau nimele kandjatele kirjutakse aaunimi:*) Rõrge hõrra = Превосходительство.

III. klassis.

Rindral-leitnandid = Генераль-Лейтенанты, Salanõunikud = Тайные-Совѣтники, Wiitse ehk abi Admiraalid = Вице-Адмиралы.

IV. klassis.

Rindral-Majorid = Генераль-Майоры, Eõelifud riigi nõunikud = Действительные-Статские-Совѣтники, Kontre-Admiraalid = Контръ-Адмиралы, Hoow-meistred = Гофмейстеры, Ülemad Profuröörid = Oberъ-Прокуроры, Stallmeistrid = Шталмейстеры, Ülem-Tjermonimeistrid = Oberъ-Церемониймейстеры.

Wiendama aau nime klassi kandjatele kirjutakse aau nimeks: Rõrgeste aaustatud = Его Высочорodie.

V. klassis.

Selle klassi aau nime kandjaks luetakse: Riigi nõunikud ja ülemad-Berghauptmanid (Mõõe kaewanduse peamehed) = Статские Совѣтники и Oberъ-Bergгауптманы.

Auunime: Rõrgeste aauatud = Его Высочоблагородie kandwad kõik kolm järgmist aauklassi, see on: 6, 7 ja

*) Wõõga mitmed aau nimesed jaawad nende aau nimele kandjatele ilma õige õesti keele tõlgita pandud, sest et see õesti keeles praegu peaaegu wõimatu on. Ka peawad mitmed aau nimesed juust nii jäämangi, kui teises keeles enne on õlnud.

8 auuklass, keda ka üleühtsi Stabs-ohwitseerideks = штаб-офицеры, nimetatakse.

VI. klassis.

Oberstid = Полковники, Merewäe kapteinid 1-ses rangis = Флота Капитаны 1-го ранга, Kollegiumi nõunikud = Коллежские Совѣтники.

VII. klassis.

Obrist-leitnant = Подполковники, Wana garde kapteinid = Капитаны старой гвардии, Merewäe kapteinid 2-ses rangis = Флота Капитаны 2-го ранга, Üue nõunikud = Надворные Совѣтники.

VIII. klassis.

Zalawäe majorid = Армии-Майоры, Wana garde Stabs kapteinid ja Stabs-roomeistred = Старой гвардии Штабс Капитаны и Штабс Ротмистры, noore garde = молодой гвардии, Suuretükki = Артиллерии, Inshinõõride ja kadettide korpusse kapteinid ja roomeistrid = Инженернаго и Кадетскаго Корпусовъ Капитаны и Ротмистры, Merewäe kaptein — leitnandid ja kollegiumi asesõjorid = Флота Капитанъ-Лейтенанты и Коллежские Ассесоры.

Rõik teised auuklasside auunimede kandjad kutsutakse: Wäga auustatud = Его-Благородие, kes järgmiste 9. 10. 11. 12. 13. 14. klassidesse jägatakse.

IX. klassis.

Wäe kapteinid = Арміи Капитаны, wana garde kamandajad = старой гвардіи Поручики, noore garde jne. Staabs-kapteinid ja Staabs-roomeistrid = молодой гвардіи и пр. Штабсь-Капитаны и Штабсь-Ротмистры, merewäe leitnandid = Флота Лейтенанты, Titular-õndunifud = Титулярные Совѣтники.

X. klassis.

Wäe Staabs-kapteinid = Арміи Штабсь-Капитаны, wana garde kamandajad = старой гвардіи Подпоручики, noore garde j. n. e. kamandajad = молодой гвардіи и пр. Поручики, Kollegiumi sekretäarid = Коллежские Секретары.

XI. klassis.

XI. klassis on aga üksi: Laewa sekretäär = Корабельный секретарь — aunnimega, nii kui kõitse wiimse aini klassides: Rõrgeste aunistatud = Его Благородие. —

XII. klassis.

Wäe kamandajad = Арміи Поручики, wana garde juhatajad = старой гвардіи Прапорщики, noore garde j. n. e. kamandajad = молодой гвардіи и проч. Подпоручики, merewäe mitsmannid = Флота Мичманы, Gubermangu sekretäarid = Губернские секретары.

XIII. klassis.

Wäe juhatajad = Арміи Поручики, noore garde j. n. e. juhatajad = молодой гвардіи и пр. Прапор-

шики, Senati ja Sinoodi registraatorid = Сенатские и Синодские Регистраторы.

XIV. Klassis.

Wäe juhatajad ja kornetid = Армии Прапорщики и Корнеты, Kollegiumi registraatorid, = Коллежские Регистраторы.

P i s a :

Õpetatud meeste auuklasside nimede ja nende kandjate auunimed on üksnes: Doctor (Dr.) = Докторъ; mis 8-ma klassi saab luetud. Magister = Магистеръ; mis 9-ma klassi saab luetud. Kandidaat = Кандидатъ; mis 10-ma klassi saab luetud; Õige ehk päris student = Дѣйствительный студентъ; mis 12-ma klassi saab luetud. —

Peale selle on veel palju auuklasside ja auunimede kandjaid, mis kõige nende mitmesuguste auuklasside ja auunimede osalised on. —

Õige usu waimulikud ja nende kõrged ja pühad auuametid ja nimed.

1) Mustad waimulikud, (mungad).

I. Mitropoliit = Митрополитъ. Kõige kõrgem maa-pealne pühadus = Его Высокопреосвященство. —

II. Ülemad piiskopid = Архиепископы = Wäga suur ja armulik piiskoplik pühadus = Его Высокопреосвященство. —

- III. Piiskopid = Епископы, Piiskoplik pühadus = Его Преосвященство.
- IV. Archimandritid = Архимандриты, Rõrge auulik = Высокопреподобие.
- V. Igumen = Игумень, Rõrge auulik = Высокопреподобие.
- 2) Walged waimulikud: (kirikutes).
- VI. Ülem Piiskopi ehk Protoierei = Протоиерей, Rõrge auulik = Высокопреподобие.
- VII. Preestrid = Священники, Rõrge auuga ehk Wäga auustatud = Преподобие или Благословение.
- VIII. Ülemdiaakon ehk Protodiaakon = Протодиаконъ, Wäga auustatud = Благословение. —
- IX. Diaakon = Диаконъ, Auulik preester ehk isa = Отець Диаконъ, Wäga auustatud = Благословение.

U i j a :

Weel on õigeusu waimulikku, mis aga ka kõik nende auunimedega saavad nimetud, nii kui ka püha nonnede kloostrite eestseisjad j. n. e.

Luteruse-usu waimulikud, nii kui Piiskopid (Superintendentidele) saab nii kui Õige-usugi Piiskopidele kirjutatud; teistele, kui muudegi waimulikutele. —

Seisused.

Rõigefõrgemad seisused on walitsejate würstide auu ja seisus maa peal. Meie armulise ja Rõige kõrgema Keisrile ja tema suguwõsiale saavad järgmised auu nimed osaks:

Kõigewägewam härra ja Keiserlik Majesteet = „*Августейший Монархъ! Всемилостивыйшій Государь!*“ ehk: „*Ваше Императорское Величество!*“

Üleüldse saab sõna „*Ваше*“ iga juure aunime ette pandud, nii kui juure würstidele: „*Ваше Императорское Высочество!*“ j. n. e.

Walitseja würstidele ja kaugemalt keiserlikult sugust würstidele saab aunimi „*Валгустус*“ = „*Ваша СВѢТЛОСТЬ*“ o'jaks.

Würstidele ja krahwidele saab kirjutatud: Wäga kõrgeste auustatud = „*Ваше Сіятельство.*“

Üleüldisel wiisil saab ka kõige würstidele ja krahwidele kirjutatud:

Teie walgustus = *Ваша СВѢТЛОСТЬ*
ehk *ИЛИ*

Teie kõrgus! = *Ваше Сіятельство!*

Teiste kõrga aunimede, nii kui mõisniku seisuse, baroni ja von'nidele kirjutakse: Kõige armulijem härra! = „*Милостивѣйшій Государь!*“ ja peale selle aunimi ja ka nimi, kui seda õigeste teatakse. Kodaniku ja talupoja seisustest inimestele kirjutakse wäga mitmet moodi, nii kuidas nende waimu haridus, ehk ka rikkus, olgu juure kauba asjanduses, ehk jälle juure maakohta pidajatel seda nõuab; muidu aga alati „*Гарра N. N. Господину H. H.*“ Ka kauba talituses saab alati „*Гарра*“ = „*Господинъ*“ aga kirjutatud.

Kõik kirjad peawad lühidalt ja selgeste kirjutatud olema, millest meie mõned järgmised proowid ette paneme. Wäga kõrga keiserliku Majesteedile ei tee meie mitte palwe

kirja proowi, sest et seda peab üht hästi koolitatud meest lastama teha, kui see ehk peaks kellegil tarvis olema.

G i f a :

Palwe-kirjad = Прощенія, peavad olema poognase kirjutuse paberi peale kirjutatud ja tarvilised margid peale pandud, kui palju markisi ja misugusti, seda ööldakse seal, kuhu palwe kiri saab antud, ehk kust neid osta saab. Nii on wekseli ja obligatsioonide hinnad raha suuruse ja wäärtuse järele, mis ka kõrge riigi walitsuse poolest tihti muudetud saawad. Nende hindasi wõib aga iga aastases adreß-kalendrites leida, nii kui ka kihelkondade ja waldade adreßid; — sest meie nõu ei ole seda raamatud mitte adreß-raamatuks teha, waid aga üleüldiseks kirjafirjutamise õpetuseks. —

Palwe kirjade proowid.

1) Rahu kohtunikule = Kõrgeste auustud härra!

(St. Peterburi rahu kohtule),

(kus kubermangus, kreisis ehk — jauskonnas).

Narwa-Žwani linna jäus
elawa kodaniku Joan Klasni-
kohw'ilt.

Palwe.

Kaupmees L. on mulle maksja (100) rubla tunniskirja järele; mis säädusliku maksu paberi peale on kirjutatud, seda raha tema aga ei maksja; sellepärast palun ma hra rahu kohtuniku seda kaupmees L. käest minu kasuks — rubla, kohtu kuludega ühes jisse nõuda. Siia juure lisan

ka selle tunniſkirja, kaupmees L. wäljaantud 1888 aastal
ja 24. Januaris.

Rõige auupakkumisega

Elukohta adreſs:

Joan Klasnikow.

Narwa = Zwani linna
jäus, Tronnikowhi ma-
jas Nr. 208.

*) (Seeſama firi Wene-keeles).

Господину Мировому судѣ — (губерніи —
округа — участка.)

Отъ Іоанна Класникова, мѣщанинѣ
въ Ивангородѣ у Нарвы.

Прошеніе.

Купецъ Л. состоитъ мнѣ долженъ (100) рубл. по
роспискѣ, писанной на установленной гербовой бумагѣ,
каковыхъ денегъ не платить; почему и прошу г-на
Мироваго Судью взыскать съ купца Л. въ мою пользу
— рублей и за веденіе дѣла. Къ сему прилагаю и
росписку, выданную мнѣ купцомъ Л. 1888 года Ян-
варя 24-го дня.

Имѣю честь быть

Іоанъ Класниковъ.

Жительство имѣю: въ Иван-
городѣ у Нарвы, домъ Трон-
никовъ № 208.

*) Ümberpanil on aga umbes nii, mitte just sõna sõnalt, sest et ta
grammatika sõnade tarwis ei ole.

Teine proov.

Rahu kohtuniku härrale! (— kubermangu — kreisi — jäusfonda).

Asja talitus.

Wastutaja on käsitöoline Johann Silli ja elab — linnas — uulitsas, omas majas № 14.

Palwe.

Käsitöoline S. kauples (rentis) minu wolniku, kaubaga ühte minnes oma juure tööle, mis minu wolnikule antud raamatusje on ülesse kirjutatud ühe aasta termini peale, aga — rubla kuus maksja; nüüd aga ütles kaupleja minu wolniku ilma mingi põhjuseta üles ja ei dienda ka oma rehningi; sellepärast palun alandlikult hra rahu kohtuniku minu nõudmist käsitöolise S. käest minu wolnikule wälja maksta lasta, jee tehtud töö maksab kõik kokku — rubla. Ka palun ma, et ta minu wolniku maha tehtud kauba järele nii kaua oma juures töös peab, kuidas ära tehtud. Siia juure panen: a) minu wolniku tööraamatu ja b) wolikirja, mis jeda asja juhatab.

Dr. Trafs.

(Seejama firi Wene-keeles).

Господину Миpовому Судѣ (— губерніи — округа — участка).

П о д ѣ л у.

Съ отвѣтчикомъ мѣщаниномъ Іоанъ Силіюю, живущимъ въ — городѣ — части (улицѣ) — собственномъ домѣ подѣ № 14.

Прошеніе.

Мѣщанинъ С. нанялъ моего довѣрителя по условію, написанному въ книжкѣ выданной моему довѣрителю, срокомъ на годъ съ платою — рублей въ мѣсяць: въ настоящее время безъ всякой причины моему довѣрителю отказалъ и расчета не учиняетъ; а потому прошу Г-на Мироваго Судью взыскать съ мѣщанина С. въ пользу моего довѣрителя за заработанныя въ имѣ деньги въ количествѣ — рублей, а также признать его С. обязаннымъ, согласно условію, держать моего довѣрителя въ работникахъ до истеченія срока найма. Къ сему прилагаю: а) рабочую книжку моего довѣрителя и б) довѣренность на веденіе дѣла (188?).

Dr. Траксъ.

S i j a :

Siin on paar kohtuliku kirja aga paljaks näitujeks. Kohtulikud kirjad peavad aga enamište ikka õpetatud meeste kirjutatud olema ja need oskavad seda ilma õpetusetagi juba, niisamuti ka palve kirjad kõrge riigi ametnikudele jne.

Stauba kontrahid, kõiksugu lepingud, raha welslid, woli kirjad, wõla kirjad igate moodi, teenijate tunnistused, kwiitungid ja rehnungid, j. n. e.

Elikumata waranduse kontrahit.

Õsteteks tuleb kirjutada aasta kuu ja päew tähtedega, millal kontrahit saab tehtud, siis mis auu nimi, risti

ja liignimi täieste ja siis nii wiiji edasi: mina müisin (kellele, ja tuleb nimi nii kui eespool õpetatud, täieste üleskirjutada, see on ostja nimi,) oma liikumata koha, mis (kus kubermangus, kreisis ja kihelkondas). Nüüd tuleb ülesanda, kas see koht enne wõla all, kas tema peale wõlgu jääb, wõi koha wäljamaksetud saab, siis aasta kuu ja päew millal kõik sündinud ja millal kõik paberid finnitud.

1.

(Selle järele tulewad punktid ära kirjutada).

Rõige eesnimetud maa koha, metsade ja heinamaaga, selle sees olewa wette ja jahi õigustega, mis koha kaarti ja paberite peale on tähendatud kus head ja santi maad, (see on wiljapõldusi, häid heinamaid ja soosi) nii palju (kui palju? tuleb wahela kirjutada olgu süldasi, tessatiinisi j. n. e.) on.

2.

(Nüüd tuleb kirjutada 2-ses punktis:)

Rõige ehitustega (mis aga iial ostja on ostnud ja mis selle krundi peal on,) olgu weskid, kala püügi kohad, ehk wabrikud. j. n. e.

3.

(3-mas punktis tuleb kirjutada:)

Ostja teeb enesele kohuseks kõik endised selle koha peal seiswad kohused täita, aga üksi sääduse põhja peal, mis enne olnud, ehk weel tulewad.

Mulle maksis ostja selle liikumata (ja liikuma) waranduse eest puhast raha — rubla hõbedas, mille summa

hulka ka kõik kroonu ja paberite maksud on ühte arwatud, sest et meie seda kõiku lepimise juures pooleks lubasime maksta, ehk jälle, kumb meist seda isi maksa tahab. Selles ostetud kindla koha (mis koht ja kus) olen kõik kindla paberite ja dokumentidega äramüinud ja oma käega alla kirjutades finnitanud. Selle kauba lepingu oliwad (mis ja kes) tunnistajad, kes ka oma käed on alla kirjutanud.

(See kontrakt on umbes nii Venekeele).

Года, мѣсяца и дня, (такой-то чинь, имя отчество и фамилия), продалъ я (такому-то), собственное мое недвижимое имѣнiе, состоящее въ (такой-то) губернии и уѣздѣ, доставшееся мнѣ отъ (такого-то) по наслѣдству или по раздѣлу съ (такимъ-то), учиненному (тогда-то) и (тамъ-то), или по завѣщанiю, явленному и засвидѣтельствовавшему (тамъ-то), или по купчей крѣпости, совершенной (такого-то) года, мѣсяца и числа, (тамъ-то). Продажу сiю и учинилъ.

1.

Со всѣми землями, лѣсами, водами и всякаго рода угодыями, по планамъ и межевымъ книгамъ, а мѣрою всей земли удобной или неудобной (столько-то) десятинь.

2.

Со всѣми строенiями, въ томъ имѣнiи мнѣ принадлежащими, съ мельницами, рыбными ловлями и другими заведенiями.

3.

Со всѣми по сему имѣнiю обязательствами, а равно законными исками, какiе потому имѣнiю нынѣ состоятъ или впредь открыться могутъ.

А взялъ я за то недвижимое имѣніе денегъ — рублей серебромъ, съ коей суммы пошлины и за бумагу условились мы заплатить пополамъ или заплатить кому-либо изъ насъ. Къ сей купчей крѣпости (такой-то) въ томъ, что я означенное недвижимое имѣніе со всѣмъ написаннымъ продалъ и деньги, въ крѣпости означенныя получилъ, руку приложилъ. Усей купчей (такіе-то) свидѣтели были и руки приложили.

Wõla firi, kelle wõstu panti antud liikuwa waranduse peale teise käest.

Tuhande kahetša jaea seitšme kümne ja teisel aastal, Septembri kuu 10-mal päewal, (kes) laenas, (kelle käest), — rubla raha, ette wälja wõetud aasta protsentide ja termini peale; see on kummi tulewa aastani, Septembrikuu 10-ma päewani, aga selle raha eest ja aja peale, antsin ma (kellele) oma asjad, (mis asjad?) wäart — rubla hõbedat pandiks, kelle eest tema (kes?) minule ja mina temale kwiitungi antsin, mis allkirjade ja pitseritega kinnitadud; aga kui ma (kes?) temale seda raha selle aja sees ei ole mitte jälle tagasi maksnud, siis wõib ta kes neid asju müüja ehk omale pidada, sääduse järele. Selle pandi kirja tunnistuse olen ma oma (kes?) enese käega alla kirjutanud. Selle pandi kirja alla olen ma kui tunnistaja (kes) ka oma käe alla kirjutanud. —

(See firi on jedasama wiisi Wene-keele).

Тысяча восемьсотъ семьдесятъ втораго года, сентября мѣсяца, 10 дня, (такой-то) занялъ у (такого-то)

денегъ серебромъ — рублей за указанныя проценты: срокомъ впродъ на одинъ годъ т. е. будущаго года сентября мѣсяца 10 дня, а въ тѣхъ деньгахъ до онаго срока, отдалъ я (такому-то) въ залогъ ему собственныя мои вещи (такіе-то), всего по цѣнѣ — рублей серебромъ, съ подробною всему такому описью, каковая и у меня и у (такого-то) оставлена за надлежащимъ подписаніемъ и печатями: а если я (такой-то) тѣхъ въ заемъ мнѣ данныхъ денегъ на означенный срокъ всѣхъ сполна ему (такому-то) не заплачу, то воленъ онъ (такой-то) по сроку сию закладную явить и удовлетвореніе получить, какъ законами повелѣно. Усей закладной (такой-то) руку приложилъ. Усей закладной (такой-то) свидѣтелемъ былъ и руку приложилъ.

Kindel wõla kiri.

Maatal ükstuhat kahetsa sada seitsemekümne efimesel aastal, kuul ja (mis?) päeval (kes, mis nimi, kus elab?) laenan (kellelt, mis nimi ja kus elab?) kaks tuhat rubla raha ette ära maksetud protsentidega, kolme kuu aja termi peale, see on tulewa aasta 1872 a., kuu ja päewa peale, kelle eest kelle summa täielikult tagasi maksuma pean, aga kui ma seda ei saa tagasi maksuma, siis on temal prii wõli (kellel?), seda jääduse järele wälja pärida. Selle all on wõlgniku kui ka tunnistajate all kirjad.

(Seejama tunnistus Wene-keeles).

Крѣпостное заемное письмо.

Лѣта, тысяча восемьсотъ семьдесятъ перваго года, мѣсяца, въ (такой-то) день, (такой-то, званіе

или чинъ, имя, отчество и фамилія) занялъ у (такого-то, чинъ, званіе, имя отчество и фамилія) денегъ серебромъ двѣ тысячи рублей за указные проценты, срокомъ впредь на 3 мѣсяца, т. е. будущаго 1872 года, мѣсяца и числа, на которое долженъ всю сумму ему сполна заплатить, а буде чего не заплачу, то воленъ онъ (такой-то), просить о взысканіи и поступленіи по законамъ. Слѣдуетъ подпись занимаателя и свидѣтелей.

Üleüldine raha wõla weskfel.

Tallinnas, 1-jel Augustil, 1889 aastal.

Weskfel 5,000 rubla hõbedat.

Sellel ükstuhat kahetja sada ja kahetjatummend üheksamal aastal, maksan mina kahe kuu pärast j. a. St. Peterburi 1-se gilde kaupme Iwan Kusnetšow'ile, ehk keda tema seks wolitab, wiistuhat rubla hõbedas, mis ma tema käest puhtas rahas jain.

Peter Tšerpakow.

Tallinna 2-se gilde kaupmees.

(Seesama Weskfel Wene-keeles).

Ревель, 1-го Августа 1889 года.

Вексель на 5,000 рублей серебромъ.

Отъ перваго сего Августа тысяча восемьсотъ семьдесятъ девятаго года, чрезъ два мѣсяца, по сему моему векселю, повиненъ я заплатить Ст. Петербургскому 1-й гильдіи купцу Ивану Кузнецову, или кому

онъ прикажетъ, пять тысячъ рублей серебромъ, которыя я отъ него наличными деньгами получилъ.

Петръ Церпаковъ.

Ревельскій 2-й гильдіи купецъ.

Miisama sugune Weksel kauba wõla üle.

Tallinnas, 1-sel Augustil, 1889 aastal.

Weksel 5,000 rubla hõbedat.

Sellel ükstuhat kahetja sada ja kahetjakümmend üheksamal aastal, maksan mina kahe kuu pärast j. a. St. Peterburi 1-se gilde kaupmehe Iwan Kusnetsow'ile, ehk keda tema seks wolitab, wiistuhat rubla hõbedas, mis ma tema käest kaubaraha wäärtuses olen saanud.

Peeter Tserpakow.

Tallinna 2-se gilde kaupmees.

(Seesama Weksel Wenekkeles).

Ревель, 1-го Августа 1889 года.

Вексель на 5,000 рублей серебромъ.

Отъ перваго сего Августа тысяча восемьсотъ восемьдесятъ девятаго года, чрезъ два мѣсяца, по сему моему векселю, повиненъ я заплатить Ст. Петербургскому 1-й гильдіи купцу Ивану Кузнецову, или кому онъ прикажетъ, пять тысячъ рублей серебромъ, которыя я получилъ отъ него товарами сполна.

Петръ Церпаковъ

Ревельскій 2-й гильдіи купецъ.

Weksel, mis ühe eht mitme inimese läbi wõlg- niful tuleb ette näitamisel wälja maksta.

Narwas, 1. Juulil 1871 aastal.

Weksel 4,000 rubla hõb.

Selle wekseli ettenäitajale, palun selle oma esimese weksli peale Anton Saarmann'ile, Narwa 2-se gilde kaupmehele, eht keda tema seks wolitab, neli tuhat rubla hõb. wälja maksta, mis mul Pihkwa 2-se gilde kaupmehe Alex-
sander Konstantinow'i käest teadaandmise kirja peale jaada on.

Härra Gregor Rudnew'ile
1-se gilde kaupmees, Pihk-
was.

Mihail Andrejew Narwa
2-se gilde kaupmees.

(Seejama weksel Wenekesele).

Нарва 1-го Юля 1871 года.

Вексель на 4,000 рублей сереб.

По предъявленіи, извольте заплатить по сему моему первому векселю Антону Саарманну, Нарвскому 2-й гильдіи купцу, или кому онъ прикажетъ, четыре тысячи рублей серебромъ, которые получены мною отъ Псковскаго второй гильдіи купца Александра Константинова по увѣдомительному письму.

Г. Грегору Рудневу 1-й
гильдіи купцу, въ гор.
Псковѣ.

Михаиль Андрѣевъ
Нарвской 2-й гильдіи
купецъ.

Beel üks liht weksli proov.

Rakveres, 1-jel Januaril 1880 a.

Weksel 1000 rbl. hõb.

Tuhat kahesajada ja kahesajakümmenemal aastal ja esimesest Januarist 12. kuu pärast, on mul selle oma weksli eest Tallinna 2-se gilbe kaupmehe Johann Laaks'ile, ehk keda tema seks wolitab, tuhat rubla hõb. maksa, mis ma tema käest puhtas rahas (ehk ka kauba sees) olen saanud.

Tomás Weiler, kaupmees.

(Seesama weksel Wene-keeles).

Везенбергъ, 1-го Января 1880 года.

Вексель въ 1000 р. с.

Отъ сего перваго Января тысяча восемьсотъ во-семьдесятатаго года, чрезъ 12 мѣсяцевъ по сему моему векселю повиненъ заплатить Ревельскому 2-й гильдин купцу Иоанну Лаксу, или кому онъ прикажетъ тысячу рублей серебромъ, которыя я отъ него наличными деньгами (или товаромъ) получилъ спольна.

Томасъ Вейлеръ,

купецъ.

Tunnistus fui raha hoida antud.

(Raha hoiju tunnistus).

10-mal Januaril, aastal 1873 andsin selle tunnistuse oma allkirjaga (sellele, mis nimi ja kus ta elab), sellepärast, et ta minu kätte järgmised raha summad hoida andis:

1) 250 (kaheksada viiskümmend) kahekümne wiie rubla-
list paberi raha väljaantud ühel aastal ja järgmiste num-
brite all (siin peavad kõik numbrid üksaawalt nimetud
jaama ja kui need ühel aastal ei ole välja antud siis pea-
wad ka aasta numbrid ülestähendatud jaama).

2) Kolmkümmend ja kolm esimest riigi wõidu laenu
paberid (mis seeriad ja mis numbrid), see summa on kõik
kokku (kui palju hinna eest hoiju alla wõetud), keda ma
kohustud olen tagasi andma nende sammaste paberite ja
rahaga, misjuguiseid ma wastu wõtsin, kõige esimese tema
nõudmise peale, ehk ka jälle omaniku surma põhjusel tema
wara pärijatele. (Selle all peab hoiju alla wõtja käetiri
olema.

(Seejama tunnistus Wene-keeles).

(На сохранение денегъ).

1873. года, Января 10. дня, я, нижеподписавшійся,
далъ сію росписку (такому-то, званіе, имя, отчество и
фамилія) въ томъ, что принялъ отъ него на сохране-
ніе деньги:

1) 250 (двѣсти пятьдесятъ государственныхъ кре-
дитныхъ билетовъ, каждый двадцати-пяти рублеваго
достоинства выпуска одного года и за слѣдующими
нумерами (перечислить нумера, а если разныхъ вы-
пусковъ, то и года ихъ).

2) Тридцать три билета перваго государственнаго
займа съ выигрышами (такой-то серіи за такими-то
№№), всего принялъ на сохранение (такую-то сумму),

которую обязуюсь возвратить такому-то теми-же билетами и деньгами, какими бралъ, по первому его требованію или, въ случаѣ смерти его, по требованію его наследниковъ. (Слѣдуетъ подпись принявшаго на сохраненіе).

Hoiju alla antud tunnistus asjade peale.

3. Augustil, aastal 1873 antsin mina selle tunnistuse oma käe allkirjaga, et ma (selle käest? seisus, nimi ja kus elab) käest järgmiseid asjad oma kätte hoiju alla olen wõtnud:

1) Wiisk ummend ja kuus hõbe lusikad 84 proow, igauks waeb (kui palju?) loodi ja solotn., uleuultse waewad aga (kui palju?).

2) Kuld nur toppelt kuld kapslitega ja 13 kiviaga, uhes ketiga, 96 proow, mis waeb (kui palju?), keda ma koik kohustud olen terwelt nende asjade omanikule (sellele?) kohe tagasi andma, ehk jälle omaniku surma põhjusel tema wara pärijatele nende esimise nõudmise peale. (Siin all peab hoiju alla wõtja k aefiri olema.)

(Seejama tunnistus Wene-keele).

1873 г. Августа 3 дня, я, нижеподписавшійся, далъ сію росписку (званіе, имя, отчество и фамилія) въ томъ, что принялъ отъ него на сохраненіе ниже-слѣдующія вещи:

1) Пятъдесять шесть серебряныхъ ложекъ 84 пробы, каждая (столько-то) золотниковъ и долей, всего вѣсомъ (столько-то).

2) Карманные часы съ двумя золотыми досками на 13 рубинахъ и при нихъ цѣпочка 96 пробы, вѣсомъ (столько-то золотниковъ), которыя обязуюсь возвратить въ цѣлости (такому-то), а въ случаѣ его смерти, его наслѣдникамъ по первому требованію. (Слѣдуетъ подпись принявшаго на сохраненіе).

Töö peale saadud käeraha tunnistuse proov.

1888 aastal (kuu ja kuupäew). Mina selle tunnistuse allafirjutaja, sain (kelle?) käest järgmise töö tellimise (mis töö, saab firjutud), keda ma tõutan fiireste lühikese aja sees walmis teha (parem on, kui töö aja walmis saamise termin ka saab nimetud) heaste ja hea maaterialist ja saan keda teie kätte andma selle (kui palju? jumma tuleb tähtedega firjudada) raha eest, aga käeraha olen (kui palju? täht. firj.) — rubla kätte saanud, kelle peale ma ka selle tunnistuse annan. (All firj.)

(Seejama tunnistuse proov Wene-keele).

(Образецъ росписки въ полученіи задатка за работу).

1888 года (мѣсяца, числа). Я, нижеподписавшійся, получилъ отъ (такого-то) слѣдующій заказъ на работу (описаніе работы), который обѣщаю исполнить въ скорѣйшемъ времени (или написать въ какой срокъ) въ лучшемъ видѣ (по образцу, рисунку или по чертежу)

изъ добротнаго матеріала съ поставкою на мѣсто, за (столько-то рублей, писать прописью), а въ задатокъ получено мною столько-то рублей, въ чемъ и выдалъ я сію росписку (такой-то).

Wekslite kwiitungid, kui raha maksetud.

1889. aast. ja 1. Oktobr. sain selle wekseli eest kõik raha täieste wälja maksetud.

Paul Lilley, kaupmees Tallinnas.

(Seejama Weksel Wene-keeles).

1889 года, Октября 1 дня. По сему векселю платежъ полученъ сполна.

Павель Лиллей, Ревельскій купецъ.

(Weel üks wekseli makstu tunnistus).

1871 aastal ja Juuli-kuu 19. päeval. Olen wastu wõtnud neli sada rubla hõb.

Nikolai Aleksandrow,

Tallinna 2. gilde kaupmees.

(Seejama Wene-keeles).

1871 года, Юля 19 дня. Принято въ уплату четыреста рублей серебромъ.

Николай Александровъ,

Ревельскій 2-й гильдіи купецъ.

(Üüri raha kwiitung).

Tallinna kodaniku (käsitöölise) Georg Lindgarbi käest olen oma korteli üüri wiiskümmend rubla hõb. ühe kuu

ette, kätte jaanud, selle korteli ette, mis ta minu majas
10. Januaril 1874 üüris.

Tallinnas,

August Waal.

12. Webr. 1874.

(Seejama üüri raha tunn. Bene-feeles).

Отъ Ревельскаго мѣщанина Георгъ Линдгарда по-
лучено мною пятьдесятъ рублей серебромъ за наемъ
квартиры въ домѣ моемъ, считая отъ 10 Января, 1874
года за одинъ мѣсяцъ впередъ, въ чемъ и подписуюсь.

Ревель,

Февраля 10. дня

Аугустъ Валь.

1874 года.

Kauba abilise ehk jelli wolikiri.

Selle tunnistusega usaldan ja wolitan teid, et linna-
des, laatadel, ehk kus muidu teil passilik on kaupa ajada
kaubeldes, olgu müüjes, wahetades ehk ostes ja kus aga
iganes minu mitmet seltsi kaupasi wõite laijali lautada
kaubeldes, sellepärast jaadan ma teid ühe aasta peale oma
asemel ja oma rehnungi peal, kaupasi ostma ja usaldan
kõik müüma ja wahetamise kaubad teie hooles, ja mis
teie teete, selle wastu ma ka kõnelema ei saa.

(All kiri ja pitsjer).

Aasta, kuu ja kuu päew.

See woli kiri on wäljaantud (kellele?) kunni (kui kaua
aja peale? ehk selle ja selle ajani tulewa aastani). —

(Seesama woli firi Wene-keeles).

Прикащику моему

(имя и фамилія).

Симъ письмомъ вѣрю и уполномочиваю васъ въ томъ, чтобы въ разныхъ городахъ, ярмаркахъ, или гдѣ вамъ заблагоразсудится, по торгамъ покупать, мѣнять или продавать разнаго сорта мои товары, почему посылаю вамъ на одинъ годъ для меня и на мой счетъ купить товаровъ, и какъ въ семъ случаѣ, такъ и въ продажѣ или обмѣнѣ оныхъ вамъ вѣрю, и что вы потому учините, впредь спорить, и прекословить не буду

(Подпись и печать)

Годъ, мѣсяца и числа.

Сія довѣренность препоручается (имя и фамилія) срокомъ на (такое-то число будущаго года).

Tunnistused auusa teenistuse üle.

Tunnistus (ülewaatajale).

Selle tunnistuse ette näitaja (nimi), oli minu juures ülewaatajaks (kas maja ehk wabriku üle) mittu aastad, ja teenis minu juures kõikis oma tegemises täit rahul olemist ja usaldust. Tema oli kõikis asjas õiglane ja usaldaw ja toimetas kõik auusaste, ilma et ühegi waewa peale oleks waatnud. Mina soovin temale igas kohas täit usaldust ja õnne ja wõin tema truuse ja auususe eest täieste julge olla ja jeda ka igauhele kindlaste tunnistada, et ma jeda tunnistust temale mitte wastu meelt ehk ilmaasjata ei annud, keda ma oma pitseriga olen

finnitanud. (Aasta, kuu ja kuu-päew, ning maja ehk wabriku omaniku allfiri).

(Seejama tunnistus Wene-keele).

Аттестатъ. (Управляющему).

Предъявитель сего (такой-то), находясь у меня въ должности управляющаго (домомъ или фабрикою) нѣсколько лѣтъ, вполне оказалъ себя знающимъ свое дѣло и достойнымъ полного довѣрія. Оказавши себя человѣкомъ честнымъ, онъ во все продолженіе времени своей службы оправдалъ мое довѣріе неутомимымъ полезнымъ трудомъ. Увольняя его по собственному желанію, я долженъ заявить всѣмъ и каждому, что съ неохотою разлучаюсь съ нимъ, въ чемъ и данъ сей аттестатъ съ приложеніемъ печати. (Годъ, мѣсяцъ и число, и подпись домовладѣльца или фабриканта).

Tunnistus (kaupmehe jellile).

Selle tunnistuse ettenäitaja (nimi) oli (kui palju) aastad minu kaupluses jelliks ja oli oma talituses wäga osaw ja pidas ennast wiisipäraast ja auusaste üles; selle tõe tunnistusega annan ma temale selle tunnistuse oma allfirjaga. Aasta, kuu ja kuu-päew, siis kaupluse omaniku nimi).

(Seejama tunnistus Wene-keele).

Аттестатъ (прикащику).

Предъявитель сего (такой-то) находился, (сколько-то) лѣтъ, при моемъ торговомъ заведеніи прикащи-

Rehningi proov.

Tallinnas, 18-mal Aug. 1888 a.

Rehning

Härra R. Lehtmets'ale Paides.

A. Bruno'lt, kaupmees Tallinnas.

1886			Hind	Rbl.	Kop.
Mai	8.	2 tosin. nööpisi	á 42	—	84
"	"	3 nuga	" 25	—	75
"	"	8 kääri	" 50	4	—
"	"	16 rehningi raam.	" 20	3	20
"	"	10 raam. pab.	" 20	2	—
"	"	25 naela liimi	" 25	6	25
Septbr.	19.	4 tindi potti.	" 5	—	20
"	"	18 pliiatsid	" 4	—	72
"	"	23 tasku raam.	" 18	4	14
"	"	1 rauast liinial	" 125	1	25
Kõik kokku				23	35

Seda raha olen kätte saanud

Tallinnas,
1. Septembril
1888 a.

mark
A. Bruno.

(Seejama rehning Wene-keeles).

Ревель, 18 дня Авг. 1888 г.

Господину **Р. Лехтметсу**

въ Вейсенштейнѣ.

Отъ **А. Бруна**, купецъ въ Ревелѣ.

1886			Цѣна	Руб.	Коп.
Мая	8	2 дюж. пуговиць	по 42	—	84
"	"	3 ножа	" 25	—	75
"	"	8 ножницъ	" 50	4	—
"	"	16 счетн. книгъ	" 20	3	20
"	"	10 листовъ бумаги.	" 20	2	—
"	"	25 фунт. клея	" 25	6	25
Сентяб-	19	4 чернильницы.	" 5	—	20
ря.	"	18 карандашей	" 4	—	72
"	"	23 карм. ножекъ	" 18	4	14
"	"	1 желѣзн. линейка	" 125	1	25
			Всего		
				23	35

По сему счету платежъ полученъ спольна.

Ревель,
1-го Сентября,
1887 года.

герб.
марка
А. Бруно.

U i j a.

Kui keegi teisele rehnungi saadab, siis ei pea ega wõi ta ilmaški jeda mitte kohe alla firjutada, et raha kätte saanud, waid alles siis, kui wõlgnik jeda raha äramakšab, siis jääb rehnung temale ka ühes kwiitungiks. Rehnungi peale peab aga alati selle wäärtuse järele, kui raha maksetud, mark pandud saama ja siis üle tõmmatud ehk nimi selle sišse firjutatud saama.

Uue aasta õnnesoow kas wanematele, wenna- õele ehk sõbra ja sõbranale.

Proow:

Rõige kallimad wanemad!

ehk: Kallid wanemad!

Minu armast ema (ehk isa)!

ehk: Rõige armast ema (ehk isa)!

(nii wõib ka „Armas ehk kõigearmstam wend ja õde“ firjutada).

Kallis päew on kätte jõudnud, aga minule on ta weel jeda kallim ja armstam, sest nüüd wõin ma uuesti Teile (Teile ehk Sulle) oma tänu ja õnne soowimist awaldada ja ülesnäidata ja tänan Teiega (Teiega, Sinuga) ühtlasi Issandat, kes meid kõiki kurwastuse ja haiguse eest on hoidnud ja armulikult kaitšnud; sellepärast soowin Teile õnne ja head uut aastat, et Ta sel tulewal aastal Teid (Teid ehk Sind) õnnistaks, nii kui Ta jeda kaua aastaid on teinud.

Rõige südamelikuma õnnesoowimise-
ga terwitan Teid (Teie, Sinu) Teie
armastaja poeg (tütar ehk sõber) (nimi).

(Seesama kiri peaaegu sedasama moodi Wenekesele).

Безцѣнные Родители (или)

Милый мой Батюшка (или папаша)!

или: Милая моя Матушка (или Мамаша)!

Наступилъ торжественный для вѣхъ день, а для меня счастливый тѣмъ, что представляетъ случай выразить чувство моего къ Вамъ почтенія и искреннее желаніе, чтобы Господь продлилъ дни Ваши безъ печали и болѣзней на многіе годы и чтобы я, находясь въ избранномъ мною занятіи, могъ пользоваться

ла

Вашими мудрыми, опытными совѣтами на благо себя и обществу.

Съ глубочайшимъ почтеніемъ къ

Вамъ остаюсь нѣжно любящій (сынъ,
дочь и. т. д.) (имя).

S i j a:

Kez ihele tahab kirjutada, peab jeda Wenekesele kirja proowi palju muutma. See on ka Wenekesele sõnade poolest palju teist moodi, kuna aga tema siis ja seesama on. Ka peab sugu-sõnu ja lõpetusi palju muutma, näituseks: See kirjutakse Wenekesele sõnade lõpetuses sugu-sõnade järele: (Armas õekene) Милая Сестрица! Wenekesele aga: (Armas wend ehk ka wennaõene) Милый Братъ или Братецъ! Ka Милый, Милая, (armas) saab tihti sõnade Любезный, Любезная, Дорогой, Дорогая j. n. e. wähetatud, mis umbes sedasama tähendab. Kui sugulasele kes meesterahwas, kirjutatakse: siis saab (Armas sugulane)! Wenekesele: „Любезный Родственникъ!“ kirju-

tatud; on jee sugulane aga naesterahwas, siis saab (Armas sugulane!) Любезная Родственница! kirjutatud j. n. e. ka wõib üsna lühidelt uuel aastal õnne soowida, näituseks:

Sellega terwitan Teid Uue aasta õnne soowimisega ja soowin sellega Teile tulewaks aastaks uut õnne ja uut rõõmu ja et kogu Teie eluaeg täis õnne ja rõõmu oleks. (Teie N. N).

(Sellega terwitan Teid Uue aasta õnne soowimisega ja soowin Teile tulewaks aastaks, kuna kogu elu aja head terwist ja rõõmust elu).

(Teie N. N).

(Seejama Uue aasta Õnne soowimine Wenekesles, mis kahte moodi Eesti keeles).

Спѣшу поздравить Васъ съ Новымъ годомъ и пожелать Вамъ во будущемъ новаго благополучія и радостей, во все продолженіе жизни Вашей.

Васъ (H. H).

Sündimise päewa õnne soowimise proowid.

1) 3 f a l e. (Kui emale, siis peab muudetud saama).

Ilma ütlemata kallis isakene!

Täna on teie armas ja kallis sündimise päew, ja ma olen ütlemata rõõmus ja õnnelik, et ma nüüd jälle uuesti oma armastust teie wastu, nii kui endistel aastatel, wõin ülesnäidata ja teid seeläbi auustada, kes teie minu wastu nii suurt hoolt ja muret olete kannud ja waewa näinud, mis ma iga aastase wanemaiks saamisega ikka enam mõistma ja aru saama hakkas, ja jee läbi ka minu

armastus teie vastu ikka suuremaks läheb. Sellepärast palun ma ka lõpmata Jumalat teie ja mu enese eest, et Ta teid ja mind elada lajaks, et ma vähegi oma tänu teie vastu võiks ülesnäidata, kõige teie töö, waewa ja hoolikandmise eest, mis teie minu sündimisest saadik minu vastu olete ülesnäitnud, küll sõnade ja tegudega, mis ka mind teie poega (tütar) sunnib teid auustama ja armastama.

Teie ella armastaja poeg (tütar)

N. N.

(Seesama Õnnesoowimine umbes jedasama
moodi Wenekeele).

Безцѣнный Батюшка!

(или Милая Матушка)!

Сегодня день Вашего Ангела и я очень счаст-
рождения

ливъ, что имѣю случай повторить и нынѣ, какъ пред-
шествующіе годы, какъ высоко уважаю Васъ, потому
что съ каждымъ годомъ я дѣлаюсь опытнѣе и начи-
наю смотрѣть на вещи съ болѣе серьезной точки зрѣ-
нія и вотъ почему съ каждымъ годомъ все болѣе и
бокѣ люблю Васъ и прошу Бога только объ одномъ,
чтобы онъ допустилъ меня до возможности заплатить
Вамъ за всѣ Ваши попеченія со дня моего рождения
и тѣмъ погасить мой сыновній долгъ.

дочерній

Нѣжно любящій сынъ

ая дочь

Н. Н.

Q i s a:

See Wene keele sündimise „Õnne-soowimine“ peab aga hästi ümbermuudetud saama, kui ta emale saab kirjutatud, aga võib ka siiski nii sama kirjutud olla.

Teine „Õnne-soowimise“ proow sündimise päewaks, feda jugulase ehk sõbrale võib kirjutada.

Sina saad kül selle üle ennast kurwastama, et ma sinult (teilt) eemal olles sind (teid) ei wõi silmnähtawalt ega suusõnaga terwitada ega õnne soowida sinu (teie) sündimise päewal. Minul on ka sellest wäga kahju, ja kurb meel tikkub peale, kui ma mõtlen nende õnneliku tundide peale, mis meie üheskoos enne oleme elanud ja kus meie tulewikust nii õnnist tundmust maitsestame, feda kõik ei wõi mitte paberi peal ilmutada, mis mu süda sulle kõik juu sõnal wälja puistaks. Üht asja aga wõin ma sulle awaldada omast tõelikust armastajast südamest sinu wastu ja see on, et ma Jumalat palun sinu ja sinu omaste eest, et ta teid kõiki õnnistaks ja feda õiget sündimise päewa rõõmu tunda ja maitsta annaks.

Sinu (Teie) tõelik jugulane (sõber)

N. N.

Seesama „Õnne-soow“ feda sama moodi Wene keeles, ehk kül hästi teist moodi sõnade poolest, aga siiski üks ja see sama põhi. —

Ты, конечно, извинишь меня, что я за дальностью Вы те не могу лично поздравить тебя с днем Ангела. Мнѣ Васѣ

очень грустно, когда я вспомнилъ, какъ мы пріятно
а
когда-то проводили время вмѣстѣ, когда нѣсколько
праздныхъ часовъ дѣлились мыслями, мечтали о луч-
шемъ будущемъ, но къ нашему общему неудовольствію
того не изложить на бумагѣ, что можно передавать
живымъ языкомъ. Прими же увѣреніе въ моемъ не-
измѣнномъ уваженіи, и прошу Бога, что защититъ
тебя отъ напастей и пусть радость и довольство оза-
ряетъ тебя и твое семейство.

Твой неизмѣнный родственникъ

Твоя ая другъ

Н. Н.

Armastuse kirjade proovid.

(Armastuse kirjade peal-kirjad on, ja saavad väga mitmed moodi kallistamiste sõnadega kirjutatud, üleüldine armastuse kirjade siju on aga ikka siiski üks ja see sama palaw armastus, sest muidu ei hakka ju keegi ka mitte armastuse kirja neiuks, ehk jälle neiu peiuks ja mitte kirjutama, kui jeda mitte palaw armastus ei sunni tegema).

Minu kõige kallim Marie?

Minu jõud ei suuda ega tormise laenete wiisil tujus jüda ei kannata enam waid olla ega rahule jääda, waid sunnib mind jeda teile üleštunnistama, mis ta sest jaadik tunneb ja mina kannatama pean, kui ma teid minu ülem maapealne warandus ja südame inglifene esimest korda nägin. Teie ingli jarnane tujus ja nägu liigub alati kui ilmsi minu südames ja silme ees. Minu

süda on ilma teie lähedal olemata tühi ja paljas ja ma sooviksin teid ikka ja ikka jälle uueste näha ja teie ligi olla! Sa mikspärast peab sellepärast ka mu suu ja keel vaikima, kui mu waene armastaja süda ometegi vaikima ei saa. Teid, jah teid armastan ma ilmlõpmata, ja ükski maapealne wägi ka mitte surmgi ei saa seda teiseks muutma. Ma katsusin küll esite kõigest wäest oma armastaja südame wastu wõidelda, aga see kõik oli ja on asjata. Teie nagu seisab nii wõsel kui päewal kui oleks ilmsi minu silme ees ja ma ei wõi kuhugi teie armsa ingli jarnatse warju kuju eest põgeneda, waid ta tungib kui mõel minu südamesse.

Teie ehk saate jelle üle naerma ja isieneses ehk kahelusega mõtlema minu äikesepilwe jarnatse südame armastuse kohta, et see niisama ruttu ka jälle soiku jääb, nii kui pärast ränka tormi kõik waikselt ja wagalt jääb? Oh ei! ja ei ilmaski! Ma olen oma armastusest mässawat südant proowinud ja läbi katsunud ja leidnud, et minu armastus Teie wastu kindel kui kalju on ja ma seda kui pühadust oma südames kannan!

Ma awaldasin juba Teile, minu ära unustamata Marie, et ma oma südame rahu Teie pärast olen kaotanud ja seda rahu ei wõi minu waele armastaja südamele ükski muu asi enam tagasi anda ega tuua, kui teie aga ihi üksnes oma südame ja käega; aga oh kui hirmus ja hale oleks see, kui teie mind enesest ära tõukaksite ja maha jätaksite mu wiletsusse, siis oleks ma juba kui elawalt maha maetud ja parem oleks ka siis, kui ma oma suu lahti teeks ja mind õnnetumat äraneelates waewalt päästaks!

Kartuse ja kurwa jüdamega lõpetan ma oma kirja, aga siiski kindlas lootuses, et teie mind mitte õnnetumaks ei saa tegema, vaid õnnelikuks oma armastava vastu armastusega. Selles lootuses jään teie vastu armastawat „ja“ vastust ootama

Teie õiglase armastaja

N. N.

(Seefama firi, sellesama põhja peal umbes
šeda moodi Benekeeles).

Многообожяемая Мари!

Силь моихъ недостало болѣе терпѣть и удерживать волнующую грудь, и это я чувствую съ той минуты, какъ увидалъ васъ. Спокойствіе мое исчезло, предо мною ежеминутно мелкаютъ ваши ангельскіе взоры. Вашъ милый образъ не исчезаетъ изъ моихъ мыслей, далеко блуждающихъ и ищущихъ такое прелестное и милое созданье! Зачѣмъ мнѣ долѣе скрываться отъ Васъ, зачѣмъ не признаться прямо, что я люблю Васъ? Люблю до безконечности, до безумства! Теперь ничто не можетъ, и ничто не въ состояніи заглушить моихъ признаній. Я упорно боролся съ моими мученіями и день и ночь бился съ моими страстями, перебѣгалъ ко всѣмъ развлеченіямъ жизни, но вездѣ встрѣчалъ ваши взоры. Неужели милосердая судьба, доставившая мнѣ случай въ первый разъ увидѣть Васъ, ангельское созданье, Ваши незабвенные взоры, расторгнетъ всѣ мои надежды и мечты?

Ужели сладкія грезы будущности разсѣются подобно тучамъ? Нѣтъ, нѣтъ! Я рѣшился любить и

положилъ въ своемъ сердцѣ свято сохранить эту любовь! Я уже сказалъ, незабвенная Мари, что потерялъ свое спокойствіе съ той минуты, какъ полюбилъ васъ; слѣдовательно, однѣ вы своею любовію можете возразить его; но, о Боже, если я получу отказъ? О! тогда разразись земля и поглоти меня несчастнаго!

Хотя съ грустною думою заключаю письмо, но я въ полной увѣренности получить отъ васъ „да.“ Пребываю съ почтеніемъ Васъ безкорыстно любящій.

H. H.

Selle eesolewa firja tohta wastuse proov.

Armuline härra! (isand)!

Teie firja süü peale waadates ja neid mõtlemisega lugedes, saab iga mõistlik isegi aru, mis n'ad tähendavad. Teie õiglase ja otsekohese südamest tulewa küsimise peale wastutan ka mina teile õiglase ja otsekohese südametundmusega, et ka mina teie vastu niisamuti oma südan tunnen põhjuvat ja et saatus meid on lastnud ühtteist armastuses leida, ka arvan ma, et meil seks ilma maske põhjust ei saa olema, et seda suurt ja tähtjast ettevõttet kahetsema saaksime, waid meie armastus saab meile fogu elu aeg elu saatjaks olema.

Teie M.

(Seejama eesolew wastus Wenekelles).

Милостивый государь!

Увидавъ эти строки, вы уже можете догадаться, о чемъ говорятъ онѣ. На ваше искреннее признаніе я отвѣчаю съ искренностію, именно: вы столько же

дороги моему сердцу. Мои намѣренія и чувствованія во всѣхъ отношеніяхъ были сходны съ вашими: я вижу, что мы назначены судьбою другъ для друга, и что наше соединеніе никогда не подастъ намъ повода къ раскаянію и любовь будетъ вѣчнымъ спутникомъ въ жизни.

Ваша М.

Peaageu sedasama moodi armastuse kirja proov.

Mitu korda olen ma tahtnud Teiega juusõnal rääkida, mis mu rinda litjub ja südame peal pakitseb, aga igatord kui jeks just paras aeg ja ilmapilk oli, siis ei saanud ma seda ilmasti mitte ja sõnad libisesivad ikka juhu tagasi, ehk juba huuled kül peaaegu rääkimiseks valmis olivad, kuna häbi puna mu palgil lehwis, sellepärast wõtsin ma ka nõuks oma südame kõige ellamat ja palawamat joowi teile kirjalikult teadustada ja palun teid seda armulikult kuulda wõtta. Kas teie wõite ehk teada ja ette ära arwata, mis asjast ma teile tahan kõnelda? Oh teadke siis! südamest armastan ma teid juba ammugi ja mu elu on üksi teile pühandatud, teist mõtlen ma alati ja waimus wiibin ma ikka, nii kui ka praegugi teie juures ja palun teilt põlwili teie wastu armastust. Selles palawas palwes tulen ma nüüd kirjalikult teie ette ja palun ärdal toonil teie kät ja südant! Oh ma ei wõi selle peale mõeldagi, kui ma ilma teieta peaksin jääma, sest see maailm on kõik tühi ja paljas ilma teieta. Teil on kõik minu head ja wead tunda ja teada. Teie peate isi teadma, kas teie wõite ja saate mind armastama ja minuga õnnelikult elama, sellepärast palun

teilt otjust, et ma siis julgeksin teie isa käest teid omale abikaasaks paluda? Oh misjugune teie vastus ka iganes oleks, ma saaksin teid aga siiski kunni igaweste armastama ja teile kunni hauani truu olema.

Teie südamest truu

N. N.

(Seejama arm. firi umbes sedasama moodi Benefeele).

..... !

Сколько раз хотѣлъ я отереть словами то, что лежитъ у меня на сердцѣ, и всегда какъ только намѣревался приступать къ этому объясненію, то или не находилъ къ тому удобнаго случая, или робость заковывала языкъ мой и потому я рѣшился прибѣгнуть къ письму, чтобъ высказать Вамъ то въ чемъ я смѣю открываться Вамъ на словахъ. Предчувствуете-ли Вы въ чемъ состоитъ мое признаніе? Ахъ, я въ тайнѣ давно люблю Васъ такъ сердечно, что живу только Вами, объ Васъ только думаю, при Васъ только чувствую себя довольнымъ собою! Я никакъ не могу вообразить себѣ, чтобъ возможно было мнѣ жить безъ Васъ, и потому единственное желаніе мое состоитъ въ томъ, чтобъ получить Ваше сердце и руку. Вамъ хорошо исвѣстны всѣ мои къ Вамъ отношенія. Вы должны знать: можете ли Вы любить меня и жить сомною счастливо или нѣтъ, а потому рѣшите сами, обращаться ли мнѣ къ Вашему батюшкѣ съ просьбою согласиться на бракъ нашъ? Впрочемъ, какого бы рода ни было Ваше рѣшеніе, я навсегда останусь при одной мысли и любви къ Вамъ искренно преданный Вамъ

H. H.

Sellejama kirja peale wastuse proow.

Ауулић һәрра! (isand)!

Teie auus soow paneb mind kül imetlema ja teie teete sellega mulle suurt auu, et mind ärawalitšedes wäärt olete arwanud oma abikaasaks wõtta ja kui nüüd arwate, et minu jõud teid wõib õnnelikuks teha, siis wõtke ka minu õiglasest ja truust südamest tulewaid sõnu kuulda ja rutake ruttu meile, et teie minu otjust suu sõnal kuulda saate. Ma saan ennaft teie hooleks täieste usaldama.

Teie tuntud ja teatud N.

Seejama armastuse wastus kirja proow Wenefeeles.

Милостивый государь!

Вы пріятно удивили меня предложеніемъ, которое приносить мнѣ большую честь. Если вы почитаете меня достойною и если увѣрены, что въ моей власти доставить вамъ пріятную жизнь, то примите отъ искренняго сердца мое согласіе и скорѣе пріѣзжайте къ намъ получить его отъ меня лично. Я полагаюсь на ваше снисхожденіе и псрочаю себя въ будущемъ на вашу волю.

Извѣстная вамъ Н.

Weel üks armastuse kirja proow wastusega.

Ütlemata armas ja kallis Liisa!

Mitte ilma asjata meelituseta ei nimeta ma, teid minu kallis Liisa, ilma kellegiga kõrwu jäädida wõima, teie olete minu südame külge kui kinni kaswanud sest saadik, kui meie weel ühe teise lähedal wiibisime, ja nüüd on minu armastus teie wastu nii suureks läinud, nii et

teie mu maapealsjeks Jumalaks olete jaanud. Oh kallis ja armas Liisa, pääsike mind mu südame piinast ja kinfige mulle oma armastust ka südame ja käega ühendades. Oh armufene tohin ma teie peale oma lootust panna, et teie täieste minu oma oleksite! Oh tehke minu waewale ots peale, ja siis olete teie mind kõige õnnelikumaks inimeks teinud maa peal. Oh ärge seiske kauem minu ärda palwetele wastu, waid awage mulle oma armastawat südant, ja siis wõin ma jälle rõõmus ja õnnelik olla, sest ilma wastu armastufeta on armastus hirmus ja õnnetu! Selle rõõmsa ja magusa lootufe peale ennast rajades, et teie minu palwet tõeste kuulma jaate, jään ma teie kallist ja armast wastust iga filma pill pitki filmi wodates ära wotama.

Selle peale kindlaste lootes, kõige auupakkumifega, teid armastaja K.

Seefama armastufe kiri umbes jellesama põhja peal
Wenefeele.

Несравненная Лиза!

Мнѣ кажется, что я приобрѣлъ право назвать Васъ несравненною потому, что прекраснѣйшіе дни моей жизни проводилъ я всмѣстѣ съ Вами, и съ тѣхъ поръ сдѣлался ревностнымъ обожателемъ Васъ, драгоценная Лиза. Я увѣренъ, что Вы не будете такъ жестоки, чтобы отвергнуть равнодушно признаніе любящаго сердца, которое чрезъ любовь къ Вамъ однимъ должно необходимо страдать! И такъ, позвольте узнать, смѣю ли надѣяться, что вы согласитесь отдать мнѣ вашу руку, которая сдѣлаетъ меня счастливѣйшимъ челоуѣкомъ въ

мірѣ. О, не оставляйте меня долѣе въ этомъ мучительномъ состояніи ужасной безбызвѣстности! Со сладостною надеждою и полною увѣренностію я жду драгоценной минуты, въ которую строки эти удостоятся вашего отвѣта.

Съ нетерпѣніемъ ожидая, имѣю честь быть пренногоуважающею Васъ *K.*

Wastus jellesama armastuse kirja peale.

Auustatud härra! (isand)!

Teie armastuse awaldamine minu wastu, paneb mind wäga imetlema, nii et ma kõhe teile jellepeale kindlat wastust ei wõi ega suuda andagi; isiaranis jelle poolest, nii kui teil ammugi kindlaste teada on, kui palawaste ma oma wanemaid armastan ja auustan ja kõikis asjus neile sõna kuulelik ja järelandja olen! Selles asjas palun teid, oodake weel wähe aega ja ma wõin teile peaaegu kindlaste ette öelda, et teie soov wist täidetud saab; siiski pean ma oma wanemate arwamist selles tähtsas ette wõttes enne järel küsima. Sgas ette tulewas juhtumises aga olen ma julge ja kindel, et teie minu wastu täieste ustatu olete ja mind endisel wiisil armastate ja ilmaški petma ei saa.

Teie igaweste armastaja *L.*

Seejama wastus jellesama põhja peal Wenekesele.

Милостивый Государь!

Предложеніе ваше такъ удивило меня, что я не могу тотчасъ же дать вамъ рѣшительнаго отвѣта; тѣмъ болѣе, что вамъ извѣстно, насколько я люблю и ува-

жаю моихъ родителей и завищу отъ воли ихъ! Въ
такоемъ случаѣ прошу Васъ, потерпите еще нѣсколько
времени и я узнаю, не замедля, желаніе и волю моихъ
родителей и попрошу ихъ совѣта въ такомъ важномъ
дѣлѣ. Во всякомъ случаѣ я буду имѣть полную увѣ-
ренность, что вы по прежнему будете имѣть свою лю-
бовь ко мнѣ и не откажете подписаться васъ вѣчно
любящей.

Л.

Kirja kuwääride (ümbrifu) proowid.

Lihtne kirja proow.

Särta J. Palduin'ile	Post- mark.
Mudru kihelkonda ja Mudru walda	
üle Wärru	чр. гор. Перновъ
	Лифл. губери.

Господину И. ПАЛЬДУИНУ.	марк.
Приходъ Лудернъ и волость Лудернъ	
	чр. гор. Перновъ
	Лифл. губери.

Leina kirja ümbrik musta kantidega.

Särta ja Pröua
Ritter'ile
Tallinnas.

Киннитуд кирjade проов.

Заказное.

Һәрра **Ф. Тедвик'уле**

(Длинная ул. домъ № 21).

Саia иuлитјас таја нр. 21.

Натверес.

гор. **Везенбергъ.**

Post-	Post-
mark.	mark.

Заказное.

Господину **П. ТЕДВИКУ**

Длинная улица домъ № 21.

въ гор. **Везенбергъ.**

марк.	марк.
-------	-------

Жаҗа кирја проов.

Денежный.

Г-ну **К. РАУДЕРУ**

Совложениемъ двадцать (20) рублей.

Невский проспектъ, домъ № 27, кв. 2.

отъ Р. Лейде Морс-
кая ул., д. № 2.

Въ С. ПЕТЕРБУРГЪ.

Seletuseks: Liht kirjal on üks post mark 1 loe eest 7 kop. ja finnitud (Заказное) kirja eest iga ühe loe eest 14 kop. praeguse posti sääduse järele ärasaatjal maksja.

Raha kirjadel ei ole postmarki tarwis, waid saab selle asemel raha juuruse ja raskuse järele makstud; — Posti säädused on iga suuremas adreß-kalendris leida.

Haiguse teadustamise kiri.

Armas poeg.

Raske kurbdusega ruttan Sinule Su isa raskest (tõsiseft, rängast) haiguseft teadustama. Haiguse esialgne hakkatus oli (haiguse hakkatust kirjutada) ja tohter kardab wäga tema terwise eest. Ta on woodis. Ööd kui päewad palwetan ma terweks saamise pärast. Annaks Jumal et selle piinlikule wiletsusele kurba lõppu ei tuleks. Kui wõid, siis sõida siia. Loodan et Sinu jün olek rõõmustawad fergitust saaks tooma

Sind õnnistates

jäen N. N.

(Seejama kiri Wenefeeles).

Любезный сынъ.

Съ тяжелой грустью спѣшу увѣдомить Тебя о серьезной болѣзни твоего отпа. Болѣзнь первоначально открылась (описать признака) и докторъ боится за его жизнь. Онъ лежитъ въ постели. Денно и ночью люблю я о выздоровленіи. Дай Богъ, чтобы этотъ мучительный недугъ не имѣлъ печальныхъ послѣдствій. Если можешь, то пріѣзжай. Я надѣюсь, что твое присутствіе принесетъ радостное облегченіе

Благословляю тебя

Н. Н.

Surma teadustamise kiri.

Armas poeg.

Räsi ei pea fulge finni, et Sinule oma häda (turb-
dust) kirjutada. Si ole jõudu raskusi kannatada, armas
poeg! Täna homiku (kell) kantsid Sa hea isa,
ja mina armsa mehe; kõik arstide abid olid tühjad, ehk
nad küll kindla tähelpanekuga rohtude pruukimise peale
waatasivad.

Wiibimata jõida oma kurba ema trööstima, ja mu
kalli abikaasa põrmule wiimast auustamist avaldama (ai-
tama).

Sinu ella armastaw ja

turb ema N. N.

(Seesama kiri Wenekөөles).

Любезный сынъ!

Рука не держитъ пера, чтобы описать тебѣ го-
рестъ Нѣтъ симъ выносить страданіе, любезный
сынъ! Мы съ тобою потеряли добраго отца, а я ми-
лаго мужа, вчера утромъ (часъ) все пособія
врачей были напрасны, не смотря на ихъ строгое
вниманіе при употребленія медицинскихъ средствъ.

Немедля, пріѣзжай утѣшить скорбящую безу-
тѣшно мать, а мнѣ помощи почестъ прахъ достойнаго
супруга

Нѣшно любящая тебя и

скорбящая мать Н. Н.

Kiri De ehk Wenna surmast.

Armas poeg! (tütar)!

Kaske oli mull Sulle kirjutada, aga, et see tarwis on, kuid mehijusega walmista (seisa) saatusse löögi wasta! Meie wäga armastaw poeg (tütar) suri (tähenda aega ja haigust) waatamata arstide hoole peale, mida nad rohu andmistes awaldasiwad: midagi ei aitanud, ning warane haud mattis meie juure loodetawa (lubatawa) perekonna rõemu (õnne), poja (tütre) eluta külma koha.

Kui Sinu oma terwis lubab, siis tarwita jõudu süa jõita.

Ornalt armastaw isa (ema)

N. N.

(Seesama kiri Wenekesles).

Любeзный сынъ!
ая дочь!

Трудно было мнѣ писать тебѣ, но заставляеть необходимость, впрочемъ съ мужествомъ приготоуься къ удару судьбы. Нашъ возлюбленный сынъ умеръ а ая дочь ла (число и родъ болѣзни), не смотря на вниманіе врачей, съ которымъ они примѣняли свои медицинскія средства, ничто не помогло и ранняя могила скрыла безжизненный, холодный трупъ, такъ много обѣщавшаго нашему семейству радости, сына дочери

Если твое собственное здоровье позволяетъ тебѣ, то употреби усилія пріѣхать

Нѣжно любящій тебя отецъ
ая мать

H. H.

Kiri mehe surmast.

Kaske õnnetus on mulle tulnud: ma kautasin oma kalli abikaasa, kes (sell ajal haigusēs) suri; minu hoolitsemiste peale waatamata, ei aitanud ka tohtrite muretsemised, et minu kannatajad surma suust wälja kiskuda. Waene mees ja perekonna isa suri suureš kannatusēs (häbalduses).

Arwake minu õnnetust. Oma sõpra kautates jäin ma ilma abita, ümberringi kogu noorte lastega, kes weel täieste sõna „waene laps“ ei mõista; kurbdus armsa südamе sõbra, nõumehe ja hoolitseja järele ei anna päewal, kui ka õõsel mulle rahu; mu kannatused on nii suured, et soowiksin iseenešele surma, kui mind mitte see mõtte tagasi ei hoiaks, et Taewane Looja mind mu waeše laste üle walwama (hoolt kandma) on jätnud.

Jumalaga . . . pijarad keelawad
mind kirja pikkendada

Teie

Benefeeles:

Меня постигло тяжелое несчастье: я лишилась моего безцѣннаго супруга, умершаго (въ такое то время отъ такой-то болѣзни), не смотря на то, что мои собственные объ немъ попеченія, заботы докторовъ не могли вырвать моего страдальца изъ челюстей смерти.

Бѣдный мужъ и отецъ семейства умеръ въ большихъ страданіяхъ.

Судите о моемъ несчастіи. Лишившись друга, я осталась беспомощною, окруженная толпою малютокъ, которыя не вполне понимаютъ значеніе слова „си-

рота;“ грусть о потерѣ милаго сердцу друга, совѣтника и попечителя не даетъ мнѣ ни днемъ, ни ночью покоя; страданія мои такъ велики, что я бы сама желала смерти, еслибы не удерживала меня мысль, что Творецъ Небесный оставилъ меня для попеченія сиротъ моихъ.

Прощайте . . . слезы мѣшаютъ
мнѣ продолжать письмо
Ваша . . .

Tä hendus: Seda jama kirja wõib wäheste muutmiste järele ka naise surma kirjaks tarvitada.

Kutse kirjad kihlusele, laulatusele, pulma ja matusele.

Kutse kirjad laulatusele, kihluse pidule, pulma j. n. e. jaawad suuremalt jaolt trükitud; walitakse hea läik paber, kas walge, ehk roosapõhjaline, mille peale enamiste küld tähtedega trükk tuleb. Paberi juurus on mitmed moodi, kas post paberi worm ehk ka weikelased kaardid.

Kutse wõi palwe saab ka mitmed moodi awaldatud; kui kutse kaartid noore paari nimel saadetakse, siis on esiteks (enamiste) peigmehe ja pruudi nimi kahes rias, kolmandamas rias: paluwad Teid nende kihlusele, laulatusele j. n. e. tulla mis sell ajal ja seal kohal saab olema.

Wenekteeles peab ristinime kõrwas weel isa nimi olema.

Mäitufeks:

Aleksander Tomson

ja

Marie Burmann

paluvad (wäga) Teid nende

l a u l a t u s e s t

oja wõtta, mis 23. Septembril j. a., kell 6 pärast lõu-
nat Nikolai kirikus saab olema.

Benefeeles:

АЛЕКСАНДРЪ ИВАНОВИЧЪ ТОМСОНЪ

и

МАРІЯ ЕГОРОВНА БУРМАНЪ

имѣють честь покорнѣйше просить Васъ пожаловать на

БРАКОСОЧЕТАНІЕ

(ИЛИ ВѢНЧАНІЕ)

ихъ, имѣющее быть 23. Сентября с. г. въ 6 часовъ по
полудни въ перкви Св. Николая.

Kui kutse kiri pruudi ehk peidmehe wanemate nimel
saadetakse, siis on esiteks isa nimi, ja teises rias ema

nimi, (ainult Wene-keeles) ehk emb-kumb üksi, kes palu-
wad, oma tütre, ehk poja laulatusele ehk kihlusele tulla
mis, seal (kohal) sell ajal (päew tund) saab olema.

Nikolai, ja Marie Paulson'id

paluwad Teid oma poja

Augusti

ja ta pruudi

Anete Saarmann'i

laulatusele ja pidusöögile tulla. Laulatus saab olema
Kaarli kirikus 27. Januaril s. a. kell 8 õhta, aga pidu
Tartu uulitsal maja Nr. 75.

Николай Павловичъ

и

Марія Мартыновна Паульсоны

въ день бракосочетанія сына своего

Августа Николаевича

съ дѣвицею

Анетою Александровною Сарманъ

покорнѣйше просятъ Васъ пожаловать къ нимъ на балъ
и вечерній столъ, сего 27. Января въ 8 часовъ вечера.
Вѣнчаніе имѣеть быть въ Карлской церкви, а балъ въ
Дертской улицѣ, въ домѣ № 75.

Niisama kirjutakse ka kihla pidu (сробоуъ) kaartid wõi kutse kirjad.

Mattuste kutse

jaab ka lihtsalt paberi peale trükkitud, kuid must triip olgu ümber paberi trükkitud.

Siin üks näitus:

(Matusele kutse kiri).

Sellega teadustan Teile oma kõigearmsama poja Peetri (liignimi) surmast, kes 7. Märtsil s. a. kell 2 pär. lõunat siit ilmast ära lahkus.

Surnu matmise Jumala teenistus on (kus) kirikus, (kelle kiriku aeda ta ka maetud jaab, ja jaab (kus) kiriku aeda maetud, aga mattuse pidu (kus?). —

Südamest palun õndsja mälestusest Teile kaasolemisega oja wõtta.

N. N.

(Seesama kutse kiri umbes niisamuti Wene-keeles).

Имѣю честь извѣстить о горестной потерѣ вселюбезнѣйшаго сына нашего Петра (фамилія), скончавшагося сего марта 7-го дня, въ два часа пополудни.

Отпѣваніе тѣла покойнаго имѣеть быть въ церкви (такой-то), погребеніе (на такомъ-то клабище), а поминованіе (гдѣ?). — Покорнѣйше прошу почтить память покойнаго своимъ присутствіемъ.

H. H.

Saksa keele warru, laulatamise ehk
pulma ja surma teatamise proowid,
aga ilma Gesti keelse tõlketa.

Der Kaufe

unserer Tochter am 20. Mai c. a. um 3 Uhr Nachmit-
tags in unserer Wohnung, Linden-Strasse im eignen
Hause Nr. 204, gütigst beiwohnen zu wollen,
bitten ergebenst

A. und J. Dorenthan.

Dorpat, 1889.

Tähenduseks: Seda teadaandmise kutse kirja tu-
leb siis wähe muuta, kui see poeglapsel ristmise kutseks
saab tarwitatud.

Raks pulma kutsumise kaarti ehk laulatamise lehtede
proowi:

Der Trauung

meiner Schwester

Auguste

mit dem Herrn

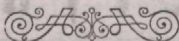
Carl Groder

am 20. April präc. 2 Uhr Nachmittags in der Lang-Str.
Nr. 34. Quart. 4. gütigst beiwohnen zu wollen,
bittet ergebenst

A. LANGBURG.

Reval, 1889.

 Unserer Trauung

am 21. d. Mts., um 7 Uhr Abends in der Badstuben-
straße Haus Friedrig, gütigst beizumohnen zu wollen,
bitten ergebenst

N. N.

N. N.

Tä hendufets: Mii saawad ka matuse ja köit
muud kaartid wähesse muudatustega trükitud. Kui laulu
lehed ristmise, laulatamise ehk matmise juures on, siis an-
nab neid laulusi kohaline õpetaja üles, mis ka siis trüki-
tud saawad.

Saksa keele armastuse kirjad ja laulud.

Gesuche um nähere Bekanntschaft, Liebeserklärungen,
Heiratsanträge nebst Antworten.

Wertgeschätztes Fräulein!

Seit längerer Zeit schon habe ich Sie aus der Ferne beobachtet. Ihr stilles, fleißiges Wesen, Ihre liebenswürdige Bescheidenheit haben mich ebenso zu Ihnen hingezogen, wie Ihr angenehmes Außere. Sie lieben zu dürfen und von Ihnen geliebt zu werden, wäre das größte Glück für mich. Sie haben meinen höflichen Gruß immer so freundlich erwidert, daß ich zu glauben wage, Sie werden es auch nicht ungütig aufnehmen, wenn ich mir erlaube, Sie um Anknüpfung einer näheren Bekanntschaft zu bitten.

Würden Sie mich im Umgange kennen und mir Ihre Neigung schenken lernen, so hätte ich dann keinen sehnlicheren Wunsch mehr, als auch in Ihrer Familie verkehren und um Ihre Hand anhalten zu dürfen. Meine Absicht ist ehrlich und offen, eine ebenso offene Antwort würde außerordentlich erfreuen

Ihren Sie hochachtenden

L. L.

Antwort:

Bester Herr T. T!

Ihr mir so freundlich ausgesprochener Wunsch nach einer näheren Bekanntschaft mit mir ist auf einen freudigen Wiederhall in meiner Brust gestoßen. Es kann für ein junges Mädchen meines Standes ja nur eine Ehre sein, mit einem so allgemein geachteten Manne wie Sie in eine nähere Beziehung zu treten, um so mehr, da mein Herz nach keiner Seite für irgendwie gebunden ist. Allerdings gestehe ich Ihnen, daß auch meine Empfindungen für Sie bis jetzt nur die einer guten Freundin, einer langjährigen Bekannten sind, und daß ich durch das Geständnis einer gewünschten Annäherung keine Anrechte auf meine Neigung gebe. Dazu gehört erst ein längerer Verkehr und ein gegenseitiges Sichkennenlernen.

Um unsere Bekanntschaft in bester Form zu ermöglichen, habe ich Ihre Zuschrift meinen Eltern vorgelegt und diese um ihrer Rat gebeten. Beide erteilten mir die Erlaubnis, Ihnen diese Antwort geben zu dürfen, und rieten mir, Sie zu veranlassen, sich an sie selbst zu wenden und ihnen Ihren Wunsch mit der Bitte vorzulegen, sie und mich besuchen zu können. Ist es Ihnen unter den obwaltenden Verhältnissen angenehm, näher mit mir bekannt zu werden, so hängt dies nunmehr von Ihnen selbst ab.

Unter bestem Gruße

Ihre ergebene

Mathilde S.

Ein junger Mann erklärt einem Mädchen seine Liebe.

Mein teures Fräulein!

Gewiß schon werden Sie während der Zeit, in welcher mir das Glück zuteil wurde, in Ihrer Nähe und Gesellschaft zu verkehren, es mir angemerkt haben, daß Sie mir mehr geglont als die übrigen Damen. Zwar habe ich dies wohl nie durch ein deutlich gesprochenes Wort zu erkennen gegeben, indessen dürfte doch so mancher kleine Beweis von Aufmerksamkeit und so manches andere Zeichen meiner Handlungsweise es Ihnen zu verstehen gegeben haben. Meine Neigung zu Ihnen ist von Tag zu Tag gewachsen und hat sich zu einer innigen und aufrichtigen Liebe gestaltet. Oft schon schwebte mir das Wort zu einer Erklärung auf der Lippe, immer aber floh es im entscheidenden Augenblick zum Herzen zurück, aus Furcht, eine abschlägige Antwort zu bekommen, oder Sie wenigstens in unangenehmer Weise zu überraschen. Ich nehme daher zur Feder meine Zuflucht und vertraue dieser mein Geständnis an: Ich liebe Sie, mein Fräulein, in aufrichtiger Weise und aus vollem Herzen und würde mich unendlich glücklich schätzen, wenn Sie meine Liebe ebenso aufrichtig erwidern könnten.

Eine schriftliche Antwort, so sehr mich dieselbe auch beglücken würde, beanspruche ich nicht, wollen Sie aber in bejahenden Falle bei unserer morgen abend stattfindenden Begegnung eine Rosenknospe an der Brust tragen, so würde ich eine Erwidrerung meiner Liebe darin erkennen und mich zu den beneidenswertesten Menschen zählen. Ich

hätte dann auch den Mut, Ihnen ein mündliches Bekenntnis ablegen zu können.

Mit Sehnsucht und Bangigkeit sieht dem morgenden Abend als einem Entscheidungspunkte über sein künftiges Leben entgegen

Ihr Sie hochverehrender
Heinrich W.

Antwort:

Verehrter Herr W!

Sie haben mich mit Ihrem Geständnis ebenso sehr geehrt als erfreut, so daß ich kein Bedenken trage, auf die schriftliche Erklärung eines so ehrenwerten Mannes ebenfalls schriftlich zu antworten. Und wenn Sie aus diesem Eingange schon auf eine bejahende Antwort schließen dürfen, so scheue ich mich nicht, es Ihnen noch offen zu bekennen daß ich Ihre Neigung zu mir hochschätzte und sie aufrichtig erwidere. Begnügen Sie sich einstweilen mit diesem Geständnis und lassen Sie in unserm bisherigen Verkehre dadurch keine Veränderung eintreten; wir wollen der Zeit und unserer nunmehr vertrauten Stellung zu einander das weitere überlassen. Besonders muß unsere Liebe vor aller Welt noch ein Geheimnis bleiben; im persönlichen Verkehre werde ich Ihnen den Grund hierzu leicht verständlich machen können

Ihre aufrichtig ergebene
Rosalie L.

Eine andere Liebeserklärung.

Mein teure Bertha!

Noch schwebt mir der Moment vor der Seele, wo es mir gestern nach langem, vergeblichem Hoffen vergönnt war, Ihnen meine tiefe und heiße Liebe bestehen zu können. Schon glaubte ich nach dem freundlichen Ausdrucke Ihrer lieben Augen auf ein zusagendes Wort rechnen zu können, da wurden mir zu meinem schmerzlichen Bedauern wieder gestört, und den ganzen Abend ist es mir nicht wieder gelungen, Sie auch nur einen Augenblick lang allein sprechen zu können. Zwar glaubte ich bei den letzten Worten meines Geständnisses einen leisen Druck Ihrer Hand gefühlt und Ihre Blicke stets als gütige auf mich gerichtet bemerkt zu haben, aber doch ist die Ungewißheit in meinem Herzen so groß, daß ich keine Ruhe zu finden vermag. Leider ist es mir auch nicht gestattet, Sie in der nächsten Zeit wieder sprechen und eine Aufklärung von Ihren lieben und schönen Lippen hören zu können.

Teure Bertha, wollen Sie die große Güte haben und mich aus meiner qualvollen Lage befreien? Ich wiederhole Ihnen das Bekenntnis meiner glühenden Liebe, meiner unerschütterlichen Treue zu Ihnen, kann ich auf Gegenliebe rechnen, oder bin ich Ihnen nicht mehr als Ihre übrigen Verehrer? Nur ein einziges kleines Wort wollen Sie mir sagen, und ich werde entweder namenlos glücklich, oder unsäglich unglücklich sein. In Ihrer Hand liegt mein Geschick, entscheiden Sie ja recht bald über des Los Ihres treuen Verehrers

Ferd. B.

Antwort:

Mein lieber Freund!

Ich sollte Ihnen eigentlich nicht schreiben, denn Sie sind zu ungestüm und leidenschaftlich, als daß ein junges Mädchen an die Beständigkeit Ihrer stürmischen Wallungen glauben und Ihren erregten Worten Vertrauen schenken sollte. Was soll ich jedoch mit Ihnen machen, ohne eine Übereilung zu befürchten oder gar eine aufregende Scene zu erleben? Ich muß Ihnen wohl antworten, aber so, wie Sie es vielleicht wünschen oder fürchten, kann ich es doch nicht. Darum sage ich Ihnen das deutungsreiche Wort: Hoffen Sie!

Ihre Freundin

Bertha T.

Antwort und Dank des jungen Mannes.

Meine liebe, liebe Bertha!

Haben Sie herzlichen Dank für Ihr Hoffnungszeichen, das mir meine Ruhe wiedergiebt. Sie haben recht, ich bin stürmisch, ich bin leidenschaftlich, aber wie soll ich ruhig bleiben, wenn mein Herz von Zweifeln gequält wird. Indessen ich werde mich gewaltsam zur Ruhe zwingen, um diejenige Eigenschaft zu erringen, die mir nach Ihrem Ausspruche noch fehlt, um das nötige Vertrauen zu erwecken. Sie sehen, ich fange aus Liebe zu Ihnen schon jetzt an, ruhiger zu denken und zu schreiben, glauben Sie aber ja nicht, daß dadurch die Glut meines Herzens für Sie abgekühlt würde.

„Hoffen Sie!“ Dies Wort soll mir beständig vor Geist und Auge schweben, bis es mir gelungen ist, in ein freiwilliges „Ja“ zu verwandeln.

Ihr hochbeglückter

Ferd. B.

Liebesantrag an ein junges Mädchen.

Berehrtes Fräulein!

Ihre persönliche Liebenswürdigkeit und die herrlichen Eigenschaften Ihres Herzens und Geistes haben meine Sinne ganz gefangen genommen, so daß meine Liebe zu Ihnen mein einziger Gedanke ist. Ich finde keine Ruhe, teures Fräulein, als bis ich weiß, ob ich auf Gegenliebe zu rechnen habe, oder ob nur Aussicht vorhanden ist, dies in der Folgezeit wenigstens erhoffen zu können. Haben Sie die große Güte und beruhigen Sie mich mit mir einigen Zeilen von Ihrer lieben Hand; ich kann sonst nicht für mich einstehen, ob ich Besonnenheit genug haben werde, in Ihrer Nähe gesetzt und ernst zu bleiben, wie es sich für einen Mann geziemt.

Geben Sie mir, ich bitte dringend darum, ein Zeichen von Ihrer Hand, daß Ihnen wenigstens nicht gleichgültig ist.

Ihr Sie anbetender

.....!

Antwort:

Mein werter Herr!

Bisher habe ich mich für viel zu unbedeutend und jung gehalten, als daß ich auf das Herz eines gesetzten

Mannes einen Eindruck hervorzubringen vermöchte, der ihn zu Unbesonnenheiten zu verleiten imstande wäre. Zu meinem Bedauern muß ich jetzt sehen, daß ich Ihnen eine Liebe eingeflößt habe, die zu begreifen meiner Unerfahrenheit nicht möglich ist; ja, ich möchte fast glauben, daß Sie sich einen Scherz mit mir erlauben wollen.

Indessen bedroht mich Ihr Brief, wenn ich nicht antworte, vielleicht mit einer noch größeren Unbesonnenheit, und diese abzuwenden, schreibe ich Ihnen, aber auch nur aus diesem Grunde. Vernehmen Sie also, daß Sie mir gerade nicht gleichgültig sind, daß ich aber bei meiner noch zu großen Jugend nicht an Liebe denke, am wenigsten an eine so stürmische Leidenschaft, die mein Herz in seiner Ruhe stören könnte. Ich halte es für meine Pflicht, Ihren Umgang zu meiden, und bitte Sie, mir Ruhe zu gönnen. Sollten wir uns später im Leben begegnen, so wollen wir den Verhältnissen ihren freien Lauf lassen.

Ihre ergebene

Direkte Werbung um die Hand eines Mädchens.

Mein liebes Fräulein!

In unserm bisherigen beiderseitigen Verkehr, glaube ich, haben wir uns ziemlich genau kennen und, täuscht mich mein Auge nicht über Ihre Gesinnungen, auch lieben und achten gelernt. Deutlicher mich Ihnen gegenüber zu erklären, fehlte es mir oft an Mut, meist an passender

Gelegenheit. Ich richte daher jetzt in allem Ernste die herzliche und dringende Frage an Sie: Können Sie sich, teure Anna, entschließen, mir die Hand zum Lebensbunde zu reichen? Ich glaube, Ihnen an meiner Seite eine sichere Existenz zu bieten und durch meine Liebe zu Ihnen auch ein zufriedenes Dasein zu bereiten.

Viele Worte, wissen Sie, kann ich nicht machen. Geben Sie eine ebenso kurze wie offene Antwort

Ihrem treuen

Hans C.

Zusagende Antwort:

Mein lieber Herr!

Ihre liebe Zuschrift habe ich empfangen und freue mich unendlich, daß Sie offen zu mir sprechen und sich um meine Hand bewerben. Ich gestehe Ihnen ebenso unverhohlen, daß Sie sich nicht getäuscht haben, daß mein Herz ebenso warm für Sie schlägt, wie das Ihre für mich. Ich nehme keinen Augenblick Bedenken, meine Hand in die Ihre zu legen und meine Schicksal mit dem Ihrigen zu verbinden. Ehe ich aber das bindende „Ja“ voll und ganz ausspreche, haben Sie wohl die Güte, Ihre Absicht meiner Mutter mitzutheilen, der tiefer die Entscheidung mit zusteht. Ich glaube nicht, daß Ihnen eine andere Antwort wird, als wie Sie solche von mir erhalten haben.

Ihre ergebene

Anna C.

Bitte an die Geliebte um eine Zusammenkunft.

Meine liebe Auguste!

Wir haben uns seit einigen Tagen kaum sehen, viel weniger noch sprechen können, und doch sehnt sich mein Herz so sehr danach, dir einmal ungestört nahe zu sein und mich recht gründlich gegen Dich aussprechen zu können. Ich würde so gern einen Besuch bei Deiner Mutter machen, aber Dein Wille hält mich noch immer davon ab. Du wirst daher gewiß meine Bitte erhören, wenn ich Dich ersuche, heute abend 7 Uhr auf eine kurze Zeit zu meiner Schwägerin zu kommen, welche Du ja selbst kennst, und Die um unser Verhältnis weiß. Meine Schwägerin hat Dich recht lieb und wird sich sehr über Deinen Besuch freuen, da ich sie davon unterrichtet habe.

Ich betrachte Dein Erscheinen als einen Beweis von Liebe gegen

Deinen

Alexander S.

Zujagende Antwort.

Lieber Alexander!

Noch niemals bin ich seit unserer Bekanntschaft ausgegangen, ohne daß meine Mutter über den wahren Zweck meines Weggangs unterrichtet gewesen wäre, denn glaube mir nur, sie ahnt unser Verhältnis und mißbilligt es auch nicht, aber sie darf es jetzt noch nicht vollständig wissen. Dazu habe ich meine Gründe, und Du mußt mir hierin vertrauen.

Heute abend will ich indessen eine Ausnahme von meinem bisherigen Verfahren machen und zu Deiner Schwägerin um die bestimmte Stunde kommen, vorausgesetzt, daß nur wir drei dort sind und niemand weiter darum weiß. Mündlich mehr. Auf Wiedersehen.

Deine

Auguste —

Gratulation zum Geburtstage.

Mein teures Herz!

Fern von Dir, ist mein Herz doch immer in Deiner Nähe, und Dein Bild umschwebt mich auf meiner Reise wie ein leuchtender Stern! Ach, wie zieht es mich immer zu Dir hin, und in Klagen möchte ich manchmal ausbrechen, daß mich die Pflicht so lange von Dir fern hält. Namentlich an dem Tage, an welchem diese Zeilen in Deine liebe Hand gelangen, möchte ich Dir so gern in Dein liebes Auge sehen und aus ihm lesen können, ob ich Dir noch immer so teuer bin wie damals, als ich auf unbestimmte Zeit mich von Dir trennen mußte. Heute ist ja der Tag, an welchem Du dem Leben geschenkt wurdest mir zum Glücke. Kann ich nun heute auch nicht in Deiner unmittelbaren Nähe sein, so empfange wenigstens meine heißesten Glück- und Segenswünsche für Deine Gesundheit, Deine Schönheit, Deine Herzensgüte und alle die Eigenschaften, die Dich so köstlich schmücken. Mögen Dir dieselben immer bewahrt bleiben zu meiner Freude, wie zu Deinem Werte. Ein kleines Angebinde lege ich

mit der Bitte um freundliche Annahme bei; laß einen liebevollen Blick darauf fallen und denke dabei in voller Liebe an mich. Auf eine recht baldige Nachricht über Dein Wohlergehen hofft voll Sehnsucht.

Dein

Ludwig K.

Antwort.

Mein lieber, lieber Ludwig!

Wie ist doch deine Liebe zu mir so tief und edel, daß es mir stets vorkommt, als verdiene ich dieselbe gar nicht in dem hohen Maße. Du dachtest mir Vorzüge an, die ich gar nicht besitze, die ich zurückweisen muß, da sie mir in Deiner Einbildungskraft beruhen, und aus Furcht, Du wirst mich ganz anders finden, wenn Du erst wieder hier bist. Mag dem sein, wie ihm wolle, wenn Du doch nur erst wieder hier wärest, damit ich Dir so recht aus dem Herzensgrunde für Deine Liebe, Deine Segenswünsche danken, für Deine reiche und überaus kostbare Geburtstagsgabe Dich recht tüchtig ausschelten kann. Glaube lechteres ja nicht, denn stets ruht mein Auge dankerfüllt und liebevoll auf dem teuren Angebinde, hat es doch in Deiner Hand geruht, unter Deinen Blicken gestanden. O, habe Dank, tausend Dank dafür! Wie soll ich Dir lohnen? Doch halt, etwas habe ich doch für Dich, — eine kleine Photographie Deines Rätchens empfängst Du mit diesen Zeilen; die soll Dich stets erinnern, daß hier ein Herz für Dich schlägt mit treuer, unverbrüchlicher Hingabe.

Du fragst nach meinem Befinden? Nun ja, ich bin gesund und wohlauf, aber mein Herz sehnt sich so nach

Dir, daß ich manchmal glaube, ich habe Kummer. Doch sei nicht ängstlich, ich strebe mit dem Aufgebot aller meiner Kräfte danach, mich fröhlich, heiter, frisch und kräftig an Körper und Geist zu erhalten.

Auf baldiges, recht baldiges Wiedersehen, mein teurer Ludwig, unter Grüßen und Küßen von

Deinem

R ä t h c h e n.

Der erste Brief eines Bräutigams an seine Braut.

Mein teures, liebes Bräutchen!

Welche Wonne, Dich so nennen zu können, welches Glück liegt für mich in diesem Wort, denn es sagt mir, daß du mein, ganz mein bist. Ja, man muß sich wirklich erst an das Glück gewöhnen, so berauschend wirkt es auf mich. Mein teures, innigstgeliebtes Lottchen, wie oft, wie viel denke ich Dein, es ist mir immer, als ob es zu viel ist, zu viel Glück, daß ich Dich mein nennen kann. Wie gern eilte ich wieder in Deine Arme, allein Du weißt ja, ich muß hier ausharren, und je mehr ich das thue, um so schneller erreiche ich den Tag unserer noch festeren Verbindung. Darum diese wenigen Zeilen, um meiner Sehnsucht Luft zu schaffen. Nun aber erwarte ich auch bald einen Brief von Deiner lieben Hand. Schreibe ja recht viel, denn jedes Wort ist für mich ein teures Andenken. Sobald als möglich komme ich hinüber und werde Dir wiederholt sagen, daß ich ewig bleibe

Dein Dich ewig liebender

Theodor.

Antwort.

Lieber, guter Theodor!

O wie hat Dein Brief mich erfreut! Ein Zeichen Deiner Liebe, ein Talisman gegen jeden Zweifel, lese ich denselben immer und immer wieder. Wachend denke ich an Dich. Im schlafe träume ich von Dir. Fast keine Stunde des Tages vergeht, wo ich nicht das Zeichen Deiner treuen Liebe, den Verlobungsring, anschau. Für allen Puz der Welt gebe ich diesen Ring nicht hin. Seit ich weiß, daß ich ohne Scheu sagen kann: mein Bräutigam! seit unserer Verlobung ist mein Glück noch größer, als ich mir es je ausgemalt habe. Meine Freundinnen mag ich gar nicht mehr sehen, sie fragen immer so viel, und dann bin ich lieber allein, um ganz den Gedanken an Dich und unsere Liebe nachhängen zu können, und nichts auf der Welt giebt es, was mir lieber wäre als Du, mein Theodor, und meine Liebe zu Dir. Ich muß oft weinen, doch weiß ich nicht, aus Freude über meinen lieben Schatz, oder aus Sehnsucht, daß er nicht bei mir ist. Doch ich mag es niemand sagen, denn:

Treu geliebt und still geschwiegen',
Treue Liebe spricht nicht viel.

Mein heißgeliebter Theodor! Nur in ein Herz kann ich alle meine Gefühle ausschütten, und das ist Dein treues, gutes Herz; drum eile recht bald zu mir. Ich habe Dir so vieles zu sagen. Meine lieben Eltern lassen recht herzlich grüßen.

Nochmals: Eile recht bald an das Herz

Deiner Dich ewig liebender Braut

N. N.

Lieder der Liebe.

Dein ist mein Herz.

Ich schnitt' es gern in jede Rinde ein,
Ich grub' es gern in jeden Kieselstein,
Ich möcht' es sä'n auf jedes frische Beet
Mit Kressen-Samen, der es schnell verrät,
Auf jeden weißen Zettel möcht' ich's schreiben:
Dein ist mein Herz und soll es ewig bleiben!

Du bist wie eine Blume.

Du bist wie eine Blume
So hold und schön und rein;
Ich schau' dich an, und Behmut
Schleicht mir in's Herz hinein.

Mir ist's als ob ich die Hände
Aufs Haupt dir legen sollt',
Betend, daß Gott dich erhalte
So rein und schön und hold.

Die blauen Augen.

Mit deinen blauen Augen
Siehst du mich lieblich an,
Da war mir so träumend zu Sinne,
Daß ich nicht sprechen kann.

An deine blauen Augen
Gedenk' ich allerwärts:
Ein Meer von blauen Gedanken
Ergießt sich über mein Herz.

Ob ich dich liebe.

Ob ich dich liebe, frage die Sterne,
Denen ich oft meine Klage vertraut;
Ob ich dich liebe, frage die Rose,
Die ich dir sende, von Thränen betaut.

Ob ich dich liebe, frage die Wolken,
Denen ich oft meine Botschaft vertraut;
Ob ich dich liebe, frage die Welle,
Ich hab' in jeder dein Bildniß geschaut.

Ob ich dich liebe, frage dich selber,
Hab' ich auch dir meine Liebe vertraut;
Ob ich dich liebe, frage mein Auge,
Immer hast du's in ihnen geschaut.

Deine Augen.

Wenn ich in deine Augen seh',
So schwindet all mein Leid und Weh;
Doch wenn ich küsse deinen Mund,
So werd' ich ganz und gar gesund.

Wenn ich mich lehn' an deine Brust,
Kommt's über mich wie Himmelslust!
Doch wenn du sprichst: Ich liebe dich!
So muß ich weinen bitterlich.

Frage und Antwort.

Liebchen! zürne nicht den Fragen:
Liebchen! liebst du mich?
Mußt mir immer wieder sagen:
Ja, ich liebe dich.
Nicht, als ob ich es vergessen,
Was du mir gelobt,
Nicht, als ob ich's nicht indessen
Tausendmal erprobt,
Sondern, weil ich's nie kann fassen,
Wie ich's denk' in mir,
Muß ich mir es sagen lassen
Immer neu von dir.
Mußt mir nur nicht müde werden!
Willst du schweigen still?
Gieb mir Antwort mit Gebärden,
Was ich fragen will.
Sag' in jedem Augenblicke,
Was ich wissen muß.
Sag' es mir mit einem Blicke
Oder einem Kuß.

Nur einmal möcht' ich dir noch sagen,
Wie du unendlich lieb mir bist,
Wie dich, so lang' mein Herz will schlagen,
Auch meine Seele nie vergißt.

Rein Wörtlein solltest du erwidern,
Nur freundlich in mein Auge sehn,
Ja mit gesenkten Augenlidern
Nur stumm und schweigend vor mir stehn.

Ich aber legte meine Hände
Dir betend auf das schöne Haupt,
Damit dir Gott den Frieden sende,
Den meiner Seele du geraubt.

Vergißmeinnicht.

Freundlich glänzt an stiller Quelle,
Wie des Mondes Silberlicht,
Eine Blume zart und helle;
O verkenn' dies Blümchen nicht.

Schimmernd wie des Aethers Bläue,
Wenn ihn kein Gewölk umflieht,
Ist es ein Symbol der Treue,
Das zum Herzen tröstend spricht.

Wenn der Trennung Zähren fließen,
Folgsam dem Gebot der Pflicht,
Soll es deinem Pfad entsproßen,
Bittend: Ach, vergiß mein nicht!

Mild wie deiner Augen Sterne,
Wie verklärter Unschuld Licht,
Ruft es warnend aus der Ferne:
O vergiß, vergiß mein nicht!

Doch, geliebte Seele, höre,
Was aus jedem Blättchen spricht;
Ach, sein Tau ist eine Zähre,
Und sie seufzt: Vergiß mein nicht!

Gedenke mein.

Gedenke mein, wenn in des Abends schweigen
Durch Saitenklang der Friede dich umtaut,
Die Thränenweiden ihre Zweige beugen,
Und Ahnung dich in ihrer Nacht umgraut.

Gedenke mein, wenn in der Nacht, der blinden,
Nur Himmelsaugen friedlich niederglühn!
Und deutungslose Tonaccorde künden,
Daß sie in Liebe ihre Bahnen ziehn.

Gedenke mein, wenn, in den Saiten wühlend,
Die Brust begeistert im Gesange schwellt,
Nur leiß' umfangend, linde wiegend, spielend,
Aus ihnen mahnt der Traum von jener Welt.

Gedenke mein, wenn dich der Kranz umschlungen,
Den dir der Kuß des Bundes aufgedrückt,
Und wenn, rückschwelgend in Erinnerungen,
Dein Geist an manchem Strahle sich entzündet.

Wenn alles sinkt, des Lebens Träume fallen,
Und alles stirbt, dann auch im matten Schein
Gedenke mein, laß eine Thräne fallen:

Ich bleibe treu, gedenke mein.

Ich denke Dein.

Ich denke dein, wenn mir der Sonne Schimmer
Vom Meere strahlt;

Ich denke dein, wenn dich des Mondes Flimmer
In Quellen malt.

Ich sehe Dich, wenn auf dem fernen Wege
Der Staub sich hebt;

In tiefer Nacht, wenn auf dem schmalen Stege
Der Wand'rer bebt.

Ich höre dich, wenn dort im dumpfen Rauschen
Die Welle steigt;

Im stillen Haine geh' ich oft zu lauschen
Wenn alles schweigt.

Ich bin bei dir, du seist auch noch so ferne,
Du bist mir nah'!

Die Sonne sinkt, bald leuchten mir die Sterne.
O wärst du da!

Ich will's dir nimmer sagen.

Ich will's dir nimmer sagen,
Wie ich so lieb dich hab',
Im Herzen will ich's tragen,
Will stumm sein wie das Grab.

Kein Lied soll dir's gestehen,
Soll stehen um mein Glück:
Du selber sollst es sehen,
Du selbst — in meinem Blick.

Und kannst du es nicht lesen,
Was dort so zärtlich spricht,
So ist's ein Traum gewesen:
Dem Träumer zürne nicht!

Lebe wohl.

Lebe wohl, lebe wohl, mein Lieb!
Muß noch heute scheiden.
Einen Kuß, einen Kuß mir gieb!
Muß dich ewig meiden.

Eine Blüt', eine Blüt' mir brich
Von dem Saum im Garten!
Keine Frucht, keine Frucht für mich!
Darf sie nicht erwarten.

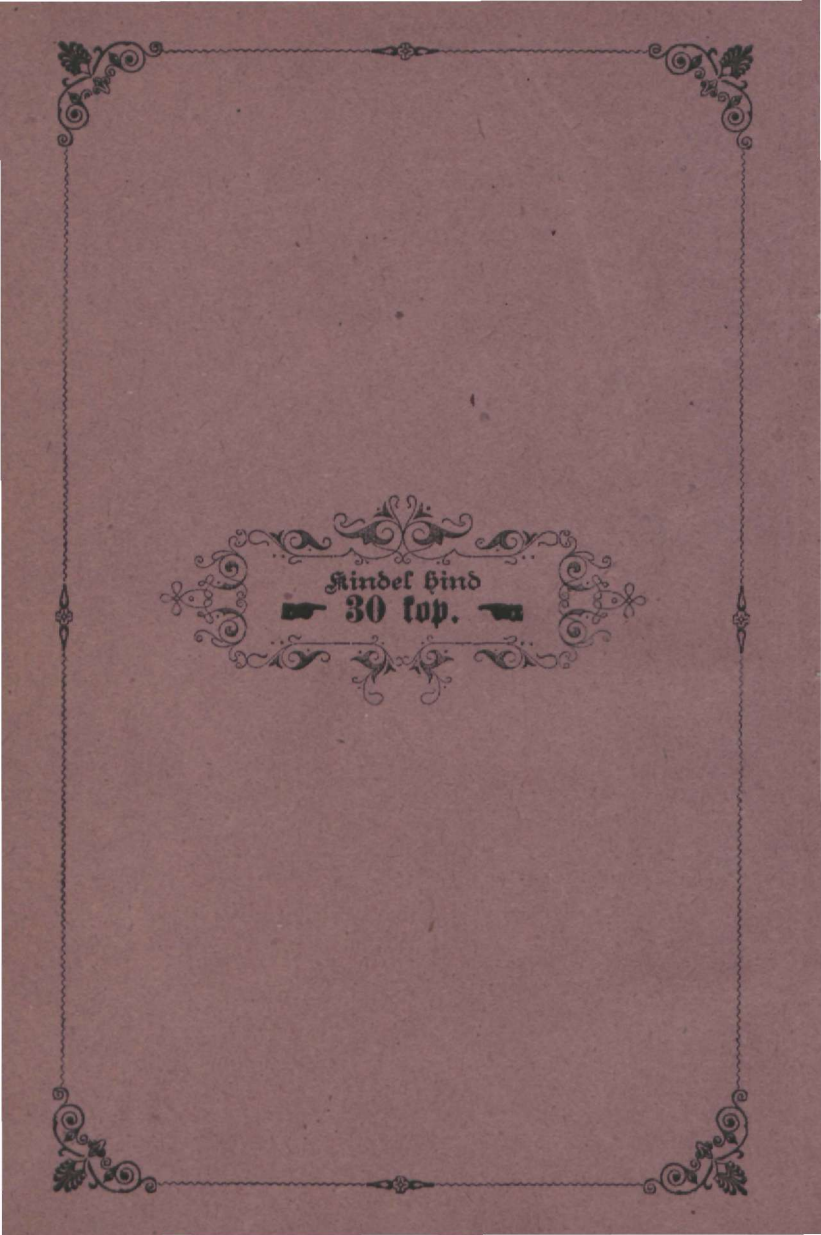
O glücklich, wer ein Herz gefunden.

O glücklich, wer ein Herz gefunden,
Das nur in Liebe denkt und sinnt
Und, mit der Liebe treu verbunden,
Sein schön'res Leben erst beginnt.

Wo liebend sich zwei Herzen einen,
Nur eins zu sein in Freud und Leid,
Da muß des Himmels Sonne scheinen
Und heiter lächeln jede Zeit.

Die Liebe nur, die Lieb' ist Leben:
Kannst du dein Herz der Liebe weih'n,
So hat dir Gott genug gegeben,
Heil dir! die ganze Welt ist dein.

Kindel bind
30 kop.

